

Muzikālie jumti

Sestdienā daudzus Kuldīgā pārsteidza dažāda žanra deju mūzika, kas atskanēja no namu jumtiem. Par tādu pārsteigumu parūpējās vietējā dīdžeju apvienība *Zero Defect*, jo šogad tai aprit apaļi 20 gadi.

Katram dīdžejam negadās tik ekskluzīva seta vieta – DJ Salmz jeb Ģirts Štrāls uz Kuldīgas Adatu torņa jumta. Visa pilsēta pie kājām!

Kuldīgas jumtu muzikālā performance notika uz ēkas Pilsētas laukumā 4, Adatu tornī, mākslinieku rezidences kafejnīcas *Venta* tornī un glābšanas stacijā Mārtiņsalā. Jumti sāka skanēt 12.00 un beidza septiņos vakarā. Noslēgums

ar sešu dīdžeju priekšnesumiem notika rezidences kafejnīcā un, kā novēroja *Kurzemnieks*, bija kupli apmeklēts. Tā apvienība pateicās visiem, kuri savulaik atbalstījuši tās rīkotos pasākumus un ar interesi sekojuši līdz dīdžeju izaugs-

mei. Patlaban *Zero Defect* dibinātājs un vadītājs DJ Hadge jeb Padures kultūras organizators Ģirts Immers nolēmis dīdžeju darbībā paņemt pauzi.

Alberta Dintera
teksts un foto

Vairāk foto 12. lpp.

ĪVANDES PAGASTĀ:

- senā vietā – moderns lāzertags;
- sociālās mājas *Upītes* iemītnieki neskaidrībā par dzīvesvietu.

→ 8. lpp.

Kā biedrības var palīdzēt pašvaldībai? Kas ietekmē to, vai dzīves vide viņiem rūp un vai viņi ir gatavi pilsoniskām aktivitātēm?

Biedrības *Nīkrācnieki* līderes **ILONAS RĪTIŅAS** pieredze.

→ 6.-7. lpp.

Basos divas mājas kafejnīcas.

→ 4. lpp.

Ko šovasar piedzīvojuši jaunieši?

→ 9. lpp.

Graudu ielas stāsti.

→ 5. lpp.

Kā mazināt sabiedrības sašķeltību.

→ 2. lpp.

Piektdien, 27. augustā:

- Vai skolas gatavas darbam?
- Kas jauns Rendā.
- Profesija – dīdžejs.
- Atsākt mācības klātienē. Iesaka psihologs.
- Līnijdejtāju sezona.

REDZĒJUMS

Cilvēks –
mēbele?

Daina Tafelberga

Dīvāns kļuvis par populārāko un sarunās biežāk piesaukto mēbeli. Simboliski – runājot par gulšņāšanu, nekā nedarīšanu, neapmierinātību ar apkārt notiekošo. Bija mums *dīvāna zemnieki*: cilvēki, kam ir zeme, bet kuri paši ne sēj, ne pļauj, tikai gaida valsts atbalstu, tas ir, platībmaksājumus. Kad nu Latvija sāka aizautgāt nezālēm, likumdevēji, satraukto lauksaimniecības speciālistu mudināti, ķērās pie lietas. Ieviesa tādu likumu, ka tāpat vien par gulšņāšanu dīvānā naudu nepiešķirs. Vai nu īpašnieks lai zemi atdod īstajiem zemkopjiem, vai pats sāk izmantot pārtikas ražošanai.

Tagad bieži tiek piesaukti *dīvāna eksperti* – viņnedēļ intervijās par nevalstiskajām organizācijām un sabiedrības līdzdalību savas dzīves uzlabošanā ne reizi vien pieminēts šāds termins. Tas nozīmē, ka cilvēks tikai sēj uz dīvāna un sociālajos tīklos internetā izsaka komentārus, cik valdība un visu citu rīcība slikta. Bet kāds uzņēmējs mudina aptuveni tā: „Nu, ko tu pats sēdi kā mēbele! Piecel savu dibenu, vismaz aizej un pasaki savu argumentēto viedokli! Vēl labāk, ja kritikā pievienotu ieteikumu, kā un kāpēc būtu darīt pareizāk.”

„Tikai nepaliec anonīms –
pasaki godīgi, kas esi un
kāpēc tavi uzskati ir tādi!”

Jā, no tukšas klagāšanas jau nekas nemainīsies. Un, ja pārvietošanās grūtību vai cita iemesla dēļ nevar aiziet viedokli izteikt aci pret aci, var izmantot attālinātas saziņas veidus, ko pandēmijas laikā esam gana labi apguvuši. Tikai nepaliec anonīms – pasaki godīgi, kas esi un kāpēc tavi uzskati ir tādi!

Cita lieta – vai uzklauts? Visi nav tik stipri kā, piemēram, biedrība *Nīkrācnieki*, kas, velti mēģinot atvērt vienas durvis, klauvē pie citām, lai sava pagasta labiekārtošanas projektu īstenotu.

Ir vairāki iemesli, kāpēc vairāk nekā 30 gadus demokrātija nav attīstījies šī vārda patiesajā izpratnē (no grieķu val. *dēmos* – tauta, *kratos* – vara), bet ir vairojusies neuzticēšanās pašu ievēlētajai varai, un rodas tautas šķelšanās. Aizvadītajā nedēļā nosvinējām 30 gadus kopš augusta puča un likuma *Par Latvijas Republikas valstisko statusu* pieņemšanas. Vakar apritēja 32 gadi kopš Baltijas ceļa – vērienīgā vienotības pasākuma toreiz vēl Padomju Savienības okupētajās valstīs. Skumji, ka tagad tā sauktajos solidaritātes pasākumos vīd jau zināmas sejas un no jumtiem bļaus-tās tie, kuru darbība atgādina vien to, ka laikam jau tuvojas Saeimas vēlēšanas. Un kāds jebkuriem līdzekļiem, izmantojot jebkuru skatuvi un pat Dieva vārdu piesaucot, atkal grib tikt zirgā un būt pie varas.

TRIS PAR VIENU

Kā vērtējat tautas vienotību, un kas būtu jādara, lai mēs
atkal būtu saliedēti?

SPĒLĒŠANĀS: ES GRIBU UN ES NEGRIBU

1. Martins Samms, mācītājs:
– Vienotība nav tautas mērķis – tā es vismaz domāju. Mērķis drīzāk ir miers pašu cilvēku iekšienē. Katrs cilvēks ir citādāks, un dažādas paražas jau sākas katrā ģimenē – bērnos un vecākos atsevišķi. Un man šķiet, ka vīruss parāda to, cik viegli ievainojami mēs esam. Es pieļauju, ka agrāk, piemēram, Baltijas ceļa laikā, tas vairāk bija eksistenciāls jautājums. Šobrīd tā ir spēlēšanās ar frāzēm *es gribu* un *es negribu*. Un tauta šai spēlē tēlo varoņus uz vienu vai otru

pusi, un uzsvars ir tieši uz tēlošanu. 90. gadu sākumā bija citādi, jo tad tauta cīnījās par to, vai tā vispār pastāvēs, – tas bija dzīvības un nāves jautājums. Bet tagad redzam, ka vīruss nenogalina tā kā, piemēram, Černobiļas radiācija. Un, ja ienaidnieks nav acīmredzams, tad tautas vienotības nav. Es pieļauju: ja mūsu priekšā būtu īstas briesmas, bailes vai risks dzīvībai, mēs spētu būt saliedēta tauta. Tāpēc spēle, kas notiek šobrīd, tikai parāda to, ka cilvēki grib būt brīvi savās izvēlēs. Un negrib būt vadīti.

GAN SABIEDRĪBAS, GAN MEDICĪNAS PARADIGMU KRĪZE

2. Sandra Mihailova, psiholoģe:
– Tās ir divas informācijas un informētības telpas. Ir tādi cilvēki, kuri sapratuši, ka daļa informācijas, kas tiek pausta, ir nepatiesa, kaut vai tīri matemātiski aprēķinot. Piemēram, pagājušā gada statistikā ir redzams, ka daudzās valstīs mirušo nav daudz vairāk par citiem gadiem, un zinātnieki pasaulē par šo faktu sāka uzdot jautājumus un meklēt atbildes. Kā tad tā? Ir pandēmija, milzīgs mirušo skaits medijos tiek pasludināts katru dienu, bet gada statistikā milzīga lēciena nāvju skaita ziņa nav. Respektīvi, informācija, ko pauž mediji, nereti iet pritrūnā ar to, ko pauž parastie cilvēki. Pastāv divas informācijas telpas, un tas sabiedrībā rada sašķeltību.

Turklāt attiecībā uz obligāto vakcināciju šis ir ļoti spēcīgs paradigmu jautājums. Medicīna visā pasaulē dalās divās grupās: masu medicīnā, kurā pieņemts ārstēt konkrētu slimību visiem, un individuālā medicīnā, kur katram piemeklē savu pieeju. Protams, individuālā medicīna ir dārgāka, bet tā piedāvā holistisko skatījumu uz cilvēku kopumā un liek pašam

uzņemties atbildību par veselību, jo šī pieceja prasa strādāt ar sevi, meklēt slimības cēloni sevī. Vēl viens būtisks faktors ir cilvēka skatījums uz veselību. Klasiskās medicīnas modelis piedāvā palīdzēt izārstēt slimību, savukārt netradicionālā palīdz izārstēt cilvēkam pašam. Līdz ar to šī ir ne tikai sabiedrības, bet arī medicīnas paradigmu krīze.

Lai nobaidītu, vajadzīgs kāds, no kura būties. Sākumā tas bija vīruss, tagad tie ir nevakcinētie. Tie tiek pasludināti kā tādi, no kuriem jābaidās. Pēdējā brīvība, kas cilvēkam ir, tā ir brīvība izvēlēties, ko darīt ar savu ķermeni, taču arī tā tiek atņemta...

Tie, kuri uz savu veselību skatās no holistiskās pozīcijas, paši uzņemas atbildību par savu veselību un bieži vien ir tie, kuri gadiem ģimenes ārstu nav apmeklējuši, nekad nav kavējuši darbu slimības dēļ un nelieto nekādas zāles. Tagad viņiem saka, ka vakcīna ir obligāta. Viņi vienmēr ir spējuši par sevi parūpēties, un kāpēc lai viņi to nespētu arī šoreiz? Un te nonākam pie jautājuma, ko cilvēki uzdod: „Kādam ir svarīgi mani vakcinēt, nevis kādam rūp mana veselība?”

MANIPULĒ, LAI IEGŪTU VARU

3. Maija Kūle, filozofe, profesore:
– Pirmās pazīmes par sabiedrības šķelšanos bija redzamas jau sen. Tas tāpēc, ka netika laikus *apkarota* cilvēku aizraušanās ar horoskopiem, zīlēšanas saloniem, mistiku, maģiju un buršanos. Tas parāda, ka ir ļoti daudz iracionālu darbību. Jau kopš apgaismības laikiem Eiropā cenšas stimulēt racionālo domāšanu, kas ir uz faktiem balstīta domāšana. Iracionālais spēks tagad izlauzies kā džins un sabiedrību sašķēl. Tā mērķis, manuprāt, ir aplsēpts. Man ir lielas aizdomas, ka ar šo antivakcinēšanās kustību ar cilvēkiem tiek manipulēts,

lai iegūtu varu. Tautas frontes laikā izjūtas bija citas – tieši brīvības izjūta, cīnoties par brīvu valsti. Tas bija uz emocijām balstīts laiks. Latvijā pretoties valdībai vienmēr ir bijis populāri, tāpēc arī tā sabiedrības daļa, kas nav vakcinēta, to izmanto kā ieganstu. Šie cilvēki domā, ka zinātne ir slikta un nevajadzīga. Astroloģija nav zinātne – tā ir tikai spēle un aizraušanās. Zināšanas ir kaut kas vairāk, un iracionālas darbības tās aptur. Vajag vairāk attīstīt loģisko saprašanu un uz zinātnei balstīto domāšanu. Tomēr, kā tautu atkal saliedēt, es nezinu.

Katrīna Blaua

MANUPRĀT

Neatlaidības augļi

Sēžot un gaidot autobusu, man bija iespēja redzēt, kā kāds pusaudzis cenšas iemācīties triku ar skrejriteni. Viņš centās un centās, atkātoja un atkātoja, bet tāpat neizdevās. Brīdī, kad jau cēlos un devos uz autobusu, puisim pēc vairāk nekā 20 minūšu cenšanās ilgi lolotais triks beidzot izdevās. Viņš bija neatlaidīgs. Tāds, kādi mēs visi varam būt, ja pacenšamies. Bet tā vietā tik bieži atrodam attaisnojums, lai padotos un neietu uz priekšu, neatzītu, ka ir slinkums to darīt. Cilvēks ir slinks pēc dabas. Un slinkums neiet roku ar neatlaidību. Notiek tieši pretējais – tas neatlaidībai traucē. Bet mūsu katra spēkos ir slinkumu pārvērst degsmē centsties un kaut ko sasniegt. Sabiedrībā ļoti atšķiras neatlaidīgie, kuri ir gatavi lielākā vai mazākā mērogā ko mainīt, un

tie, kuri nevēlas pat mēģināt darīt, jo neredz tam jēgu. Pat vienkāršā sarunā ir viegli atšķirt cilvēku, kurš vēlas kaut ko mainīt, un to, kurš tikai papukstēs, ka nekas nav labi, un prasīs, kāpēc neviens lietas labā neko nedara. Es gaidu brīdi, kad neatlaidība būs kas tāds, uz ko tieksies ikkatrs un ko pieaugušie mācīsies no bērniem. Jo bērniem ir atvērtāks skatījums un viņi ir gatavi mainīt savu sniegumu tā, lai tas viņus apmierinātu. Neatlaidība ir pirmais solis ceļā uz mērķiem un rezultātiem, lai kādi tie būtu. Kādam tas ir triks ar skrejriteni, citam – vēlme mainīt cilvēku skatījumu uz notiekošo. Bez neatlaidības nevar izdarīt ne vienu, ne otru.

Monta Bērziņa

PABĒDA

Ņem no svešiem kapiem...

Kurzemniekam zvanija apbēdināta kundze: pirms kapusvētkiem viņa Kuldīgā devusies apkopt tuvinieku atdusas vietu Annas kapos. Aizejot turp pēc dažām dienām, atklājusies bēdīga aina – no viņas piederīgo un arī apkārtējām kopīnām paņemti vāzēs saliktie ziedu pušķi.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Kurzemnieki gatavi strādāt Rīgā

Lauris Mičulis, darbaspēka nodrošināšanas uzņēmuma Agence projektu vadītājs

Mūsu pieredze liecina, ka mobilākie darba ņēmēji, kuri gatavi strādāt Rīgā un Pierīgā, dzīvo Kuldīgā un Saldū. Latvijā vairāk nekā 70 tūkstoši cilvēku aktīvi meklē darbu, un, to atrodot, viņi ir gatavi nekavējoties sākt strādāt. Savukārt darba devēji atzinīgi novērtējuši darbaspēka nodrošināšanas uzņēmumu priekšrocības: var saņemt tādu pakalpojumu kā darbinieku rekrutācija, uzticēt tiem strādājošo sociālo aizsardzību un izmītināšanu, var maksāt par faktiski nostrādātajām stundām.

Pēc Turības jaunākā biznesa indeksa pētījuma aptuveni 65% uzņēmēju darbaspēka pieejamību valstī vērtē negatīvi. Situācija skaidrojama ar faktu, ka cilvēki ir izklīdēti novados, kamēr nacionālā ekonomika ir koncentrēta Rīgā un Pierīgā, kur atrodas 60% ekonomiski aktīvo uzņēmumu.

Jaunākie dati liecina, ka jūnijā bezdarbs Latvijā bija 7,8% jeb 72,6 tūkstoši cilvēku: 33,5 tūkstoši sievietes un 39,1 tūkstoši vīrieši.

Mūsu dati liecina, ka visakūtākais darbaspēka trūkums ir kokapstrādē, pārtikas rūpniecībā, loģistikā un metālapstrādē. Turklāt mūsu lielāko partneru ražotnes atrodas Rīgā vai tās tuvumā. Uzņēmumam Agence sadarbībā ar citiem uzņēmumiem ir gandrīz 100 vakantu darbavietu. Ir plāns līdz nākamā gada beigām nodarbināt ne mazāk kā 500 cilvēku.

Atlasot personālu Latvijas lielākajiem uzņēmumiem, organizējam darbiniekus no visas valsts. Galvenie ieguvumi trīspusējai sadarbībai starp lielajiem darba devējiem, nodarbinātajiem un darbaspēka nodrošināšanas uzņēmumu ir tas, ka tiek veicināta ekonomikas konkurētspēja, mobilizētas darbaspēka rezerves un slāpēta emigrācija.

Mūsu sameklētie darbinieki novērtē to, ka darbdiēnās var naktīnot labiekārtotās dienesta dzīvojamajās telpās, ka ir nodrošināts transports uz darbavietu un par to netiek atskaitīts no algas.

LASĪTĀJS NEMIERĀ

Vai tā drīkst rīkoties? Jā, drīkst

Kurzemnieka redakcijā vērsās kungs vārdā Vilnis, kurš dzīvo Ventspils novada Zlēkās, un izteica pārdomas par Valsts policijas (VP) darbinieku rīcību.

„Tas bija 8. augustā, kad pie manis ieradās policisti un veica kratīšanu. Ienāca sētā, neskatoties uz to, ka iebrauktuvei priekšā ķēde ar uzrakstu *Privātpašums*. Ienāca patvaļīgi, neprasot manu atļauju! Apgrieza māju ar kājām gaisā un konfiscēja visus telefonus, planšetes, atmiņas kartes ar mūziku, fotoalbumus, pneimatisko pistoli. Iemesls esot tāds, ka no mana telefona kādai nepilngadīgajai esot nosūtīta nepiedienīga īsziņa. Jā, es kādreiz kādai dāmai mēdzu aizrakstīt, piemēram: „Vai jūs varētu man iedot...”, „Es jūs gribu...” Ar daudzpunktēm, jo patiesībā ar to ir domāts „Vai jūs varētu man iedot paēst?”, „Es jūs gribu satikt”. Man ir 81 gads – kādas vēl nepiedienīgas īsziņas nepilngadīgajai? Ko es ar viņu darīšu?”

PĒC PUBLICĒTĀ

Tiesībsargs: kolektīva izraidīšana ir aizliegta

Plašsaziņas līdzekļos norit diskusija par situāciju ar Latvijas–Baltkrievijas robežas pārkāpējiem. Kurzemnieks iepriekšējā numurā ir publicējis viedokļus. Šoreiz skaidro Latvijas Tiesībsarga biroja komunikācijas un starptautiskās sadarbības nodaļas konsultants Edgars Lākutis.

„Nevalstiskās organizācijas tiesībsargam ir sniegušas apstiprinājumu, ka pie Latvijas un Baltkrievijas robežas izveidojusies situācija, kurā aptuveni 30 pieaugušo un 11 bērnu atrodas zem klajas debess neapdzīvotā teritorijā bez iespējas ieceļot Latvijā vai atgriezties atpakaļ Baltkrievijas iekšzemē. Ieceļošanu Latvijā liedz Latvijas robežsargi, jo reģionā izsludināta ārkārtējā situācija, savukārt no otras puses doties prom no

Iespējams, ka to ziņu ir sūtījis kāds no maniem paziņām, kuri mēdz izmantot manu telefonu. Ir pagājis laiks, policija uz maniem zvaniem neatbild, un man ir sajūta, ka es vairs nekad neredzēšu ne savus telefonus, ne planšetes.”

VP Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste sabiedrisko attiecību un sadarbības jautājumos Madara Šeršņova skaidro: ja policijai ir pamatotas aizdomas, ka kāds izdarījis likumpārkāpumu, tad kriminālprocesā ir tiesības īpašumā rīkot kratīšanu. Šajā gadījumā likumsargi vīrieša īpašumā konstatēja un uz tā pamata, ka ir aizdomas par saraksti ar mazgadīgām meitenēm, izņēma aptuveni 100 mobilo telefonu.

Likumsargi apskata izņemtos priekšmetus, un, ja nav iegūti pierādījumi, kas attiecas uz konkrēto kriminālprocesu, tad mantas tiek atdotas īpašniekam. Taču, pierādījumus iegūstot, tās tiek atzītas par lietiskiem pierādījumiem un pēc

izmeklēšanas tiek nodotas prokuratūrā, pēc tam – tiesā.

Saskaņā ar Krimināllikumu par mazgadīgas personas pavešanu netiklībā (par seksuālu darbību bez fiziskas saskares ar cietušā ķermeni nolūkā apmierināt savu dzimumtieksmi vai izraisīt dzimuminstinktu cietušajā, ja to izdarījis pilngadīgais) soda ar brīvības atņemšanu līdz septiņiem gadiem un probācijas uzraudzību līdz pieciem gadiem.

Savukārt par mazgadīgas personas pamudināšanu iesaistīties seksuālās darbības vai tikties ar mērķi izdarīt seksuālas darbības vai stāties dzimumattiecībās, izmantojot tehnoloģijas vai citu saziņas veidu, ja to izdarījis pilngadīgais, soda ar brīvības atņemšanu līdz pieciem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu un ar probācijas uzraudzību līdz pieciem gadiem.

Alberts Dinters

robežzonas liedz Baltkrievijas robežsargi. Tiek ziņots, ka pret daļu šo cilvēku lietoti arī speciālie līdzekļi, piemēram, elektrošoka ierīces.

Valdība ir pieņēmusi rīkojumu *Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu*, kas paredz, ka Valsts robežsardze un citas pilnvarotās iestādes attur cilvēkus no nelikumīgas robežas šķērsošanas, kā arī liek atgriezties tiem, kas tomēr mūsu valstī ienākuši. Robežsardzei dotas pilnvaras lietot arī fizisku spēku un speciālos līdzekļus. Svarīgi atcerēties, ka vismaz daļa var būt iespējamie patvēruma meklētāji. Kā jau tiesībsargs norādīja vēstulē Saeimai un Ministru kabinetam, kolektīva ārvalstnieku izraidīšana ir aizliegta. Pastāvot arī ārkārtējai situācijai, ja valsts iestādes realizē personu *atstumšanu* no

robežas, potenciālo patvēruma meklētāju gadījumā ir jābūt tiesiskām un faktiski pieejamām alternatīvām patvērumu lūgt. Situācijā, kad faktiski tiek liegtas iespējas pārvietoties, secināms, ka alternatīvu nav, tātad būtu jāpieļauj izņēmums no vispārīgās kārtības, kāda noteikta ar rīkojumu. Tiesībsarga ieskatā jo ilgāk šāda situācija turpināsies, jo smagākas sekas tas var atstāt uz šo cilvēku veselību. Īpaši tas attiecas uz bērniem. Tiesībsargs aicina darīt visu, lai šo situāciju, ja tā patiesi atbilst medijos atspoguļotajam, nekavējoties pārtrauktu, nodrošinot robežzonā cilvēka cienīgus apstākļus, ar to domājot laika apstākļiem atbilstošu pajumti, apģērbu, ēdienu un ūdeni un izskatot katru gadījumu.”

Daina Täfelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

No kā jūs visvairāk baidāties? Kā ar to tiek galā?

Vija, kuldīdzniece:

– Tā kā esmu kristiete, man šie jautājumi risinās pavisam vienkārši. Cilvēkam vienmēr kādas lietas izraisa bailes. It īpaši tagad ir tāds laiks, ka varam saskarties ar negaidītām situācijām, un cilvēks bēdām nekad nav gatavs uzreiz. Ja saskaros ar bailēm, stājos tām pretim un eju cauri. Es elementāri varu lūgt palīdzību savam Radītājam. Esmu pietiekami veca, lai būtu piedzīvojuši daudz nelaimes. Un esmu daudz piedzīvojuši to, no kā cilvēki bīstas. Tāpēc labāk ir koncentrēties likt ārpus šīm bailēm uz kaut ko dzīvu un īstu.

Rita, pārdevēja:

– Es nebaidos ne no kā. Kāpēc būtu jābaidās? Tas dzīvošanu tikai sarežģī. Iesaku nevis ieciklēties uz bailēm, bet gan dzīvot uz priekšu. Un kas ir galvenais? Dzīvot un domāt pozitīvi – tā ir lielākā atslēga. Daudz bijis gadījumu, kad ir bijušas bailes par sevi vai līdzcilvēkiem, bet tas jau sāk pamazām aizmirsties.

Natālija Kuzina, grāmatvede:

– Vienīgais, no kā baidos, ir neārstējamas slimības. Viss pārējais ir paša cilvēka rokās. Tiem, kuri ar bailēm saskaras, iesaku vienkārši izvairīties no tādām vietām, kur bailes var sastapt. Pašam sev nevajag taisīt problēmas. Protams, ir situācijas, kuras nevar paredzēt, bet lielākoties tās ir prognozējamas, tikai jāiemācās paskatīties divus soļus uz priekšu. Braucot ar mašīnu, pievērsiet uzmanību nevis tai mašīnai, kas priekšā, bet tai, kura ir priekšā priekšējai! Es vienu reizi cietu ļoti nepatīkamā autoavārijā – tur man bija ļoti bail. Cilvēks var savu likteni ietekmēt, sperot pareizus soļus. Bet viedums nāk ar vecumu. Jaunieši negrib vecākajā paaudzē klausīties, jo katram sava taisnība. Un es nesaku, ka tas nav pareizi! Tā tam jābūt, jo katram jāiet savs ceļš.

Gaļina Filipova, rīdziniece:

– Es baidos no augstuma. Tas parādījās ar vecumu, jo apzinot, ka vēlos dzīvot. Bērniībā šādu bailu nav, jo nav tik lielas izpratnes par dzīvību un nāvi. Nezinu, kā ar bailēm cīnīties. Šķiet, vienīgais ir mēģināt no tām izvairīties. Es mēģinu dzīvot pozitīvi, un, domāju, tāpēc arī nekāda liela nelaime mani nav piemeklējusi. Un paldies Dievam, ka tā!

Ina Zalkovska, mājsaimniece:

– Es baidos no Dieva, bet ne jau sliktā nozīmē. Drīzāk baidos izkrist no Dieva rokām – pazaudēties un noiet no pareizā ceļa. Dievs saka, lai nebīstamies no tā, kas mūs var nonāvēt vai kaut ko nodarīt mūsu miesai. Cilvēks ir gars, tāpēc es ļoti rūpējos par savu gara stāvokli. Dievam nav mirušo – viņam visi ir dzīvi. Tas nozīmē, ka ir mūžīgā dzīvība. Šeit pavadām pavisam mazu nogriezni, tāpēc man bail pazaudēt mūžīgo dzīvību. Manī nav tādas bailes, kādas ir lielākajai daļai cilvēku. Es nebaidos no pandēmijas, no saslimšanas un nāves. Principā ne no kā, jo kristietībā man viss ir piedots, līdz ar to bailes pazudušas. Esmu viens no retajiem cilvēkiem, kuriem bailes ir dziedinātas jeb noņemtas. Pirms tam es baidījies no visa. Bet Dievs paņēma bailes nost, jo bailu alternatīva ir ticība. Dzīvē man noticis daudz kas. Esmu bijusi slima ar asins vēzi, bet Dievs mani gada laikā dziedināja bez ķīmijas. Vīrs cieta autoavārijā, bet es piesaucu To Kungu, tāpēc viņam pēc avārijas nav nekādu seku. Mēs dzīvojam un esam laimīgi.

Irēna Ļutaja, pensionāre:

– Baidos brīžiem savā dzīvē kaut ko pamainīt. Cilvēks pierod pazīstamos apstākļos un tad visu zina, tāpēc grūti kaut ko mainīt, jo nevar zināt, kā būs tālāk. Nonākot krustcelēs, vajag visu kārtīgi apdomāt un apzināti, mērķtiecīgi spert pirmo, pašu grūtāko soli. Izdomāt plānu un soli pa soli to realizēt. Vienu reizi nopietni saslimu, un tad mani bija pārņēmušas bailes. Tajā reizē palīdzēja sieviete, kura arī slimoja, bet bija ar lielu iekšējo spēku. Viņa centās uzmodrināt un teica, ka izviesēsimies kopā. Un tieši ar šo labo garu izviesējojamies daudz ātrāk nekā tie, kuri palātā gulēja mums blakus, visu laiku raudāja un bēdājās, ka viņus šāda nelaime piemeklējusi.

Katrīna Blaua, Jāņa Siliņa foto

Radošas rezidences piecos pagastos

Kuldīgas novada mākslinieku rezidences konkursā izraudzīti dažādu radošo jomu pārstāvji, kuri darbosies piecos Kuldīgas novada pagastos: Pelčos, Laidos, Snēpelē, Turlavā un Ēdolē.

Izvēlētas piecas pieteikumu autore: jauno mediju māksliniece Undīne Celitāne, fotogrāfe, rakstniece Solveiga Kaiva, rakstniece Sandra Vensko, māksliniece Ieva Epnere un kinorežisore Aija Bley. Viņām divas nedēļas būs jāpavada sev piešķirtajā pagastā. Iepazīstot tā vēsturi, uzņēmējdarbību, vietējos cilvēkus utt., mākslinieces radīs idejas, kas ir piemērotas iedzīvotāju interesēm un vajadzībām.

Projekta koordinatore Jūta Kasakovska saka – viss vēl ir procesā: „Tiek precizēts, kurā pagastā katra strādās un kuras būs tās divas nedēļas, kad notiks izpēte. Pēc tam idejas būs jāprezentē. Mākslinieces darbojas dažādos virzienos, tādēļ piedāvājums būs atšķirīgs un ieguvums pagastiem – ļoti individuāls.” Paredzēts, ka līdz 30. septembrim autore jau būs pagastus iepazīšas un piedāvās savu ideju.

Jānis Siliņš

Rīt diskusija par kultūras programmu

Līdz 6. septembrim vēl var piedalīties Kuldīgas novada kultūras attīstības programmas apspriešanā. Rīt, 25. augustā, 15.00 vietnē Zoom notiks attālināta sanāksme.

Tās laikā (<https://us02web.zoom.us/j/86892823083>) var uzdot jautājumus un iesaistīties diskusijā ar darba grupu. Neskaidrību gadījumā zvanīt pa tālr. 29110981 vai rakstīt e-pastā: dace.reinkopa@kuldiga.lv. Kultūras attīstības programmu līdz 2028. gadam pašvaldība izstrādājusi sadarbībā ar Latvijas Kultūras akadēmijas Zinātniskās pētniecības centru kultūrpolitikas ekspertes Andas Laķes vadībā.

Kabilē pasta tikai stundu dienā

Zemā pieprasījuma dēļ Kabilē pagastā pasta pakalpojumi nodaļā tiks sniegti darbdienās no 14.00 līdz 15.00, vai arī iedzīvotāji varēs tos saņemt dzīvesvietā, informē *Latvijas Pasts* (LP).

Nodaļas darbības modelis mainīts tāpēc, ka niecīgā pieprasījuma dēļ LP ik gadu esot vairāk nekā 11 300 eiro zaudējumi. Bet iedzīvotāji var pakalpojumus no pastnieka saņemt arī dzīvesvietā, tostarp skaidras naudas izmaksu no PNS konta. Iepriekš jāsaazinās ar klientu centru pa tālr. 27008001 vai 67008001.

Ar pilnu vēderu mājas kafejnīcās suitos

Otrajās mājas kafejnīcu dienās suitu saimnieces vēra sava nama durvis, jebkura cilvēka izsalkumu remdējot ar īpašiem ēdieniem.

21. augustā Alsungā, Jūrkalnē un Gudenieku pagasta Basos saimnieces dalījās ar unikālo kulinārijas mantojumu un īpašajām ēdiena gatavošanas tehnikām. Papildus bija sarūpēti gardumi, ko apmeklētāji var pielikt kā piedevu pašu gatavotajam ēdienam mājās. Suitos durvis atvēra 22 saimnieces: 16 Alsungā, četras Jūrkalnē un divas Basos. *Kurzemnieks* devās uz Basiem, lai noskaidrotu, ko tās ceļotājiem piedāvā.

Pie Basu tautas nama Martu Šternbergu kafejnīcā *Barons nav mājās* apmeklēja ļoti daudzi – tik lielu atsaucību viņa neesot gaidījis. „Cilvēki pulcējās jau 11.00. Izvēlējāmies ēdienus, kas viņiem varētu garšot. Brokastīs kaut ko vieglu, bet pusdienās – soļanku un kāpostus ar desiņu. Tā tomēr ir klasika. Soļanka taisīta pēc mūsu receptes, kurā ir vairāku veidu gaļa un citas sastāvdaļas – lai atraisītu garšas kārpiņas. Vīriem prasās ko sāļāku, sievietēm kārojas kaut kas salds ar zapti.”

Lai noteiktu apmeklētāju skaitu un vietu, no kuras tie atbraukuši, varēja pupiņas iemest burciņās, kas apzīmēja Latvijas lielos novadus. Visvairāk cilvēku bija no Kurzemes, kaut citi, lai izzinātu suitu garšas, mērojuši tālu ceļu no Rīgas.

Jaunās muižas kafejnīcā *Māras ķēķis* par omulīgu gaisotni un ēdieniem rūpējās Māra Mateviča ar ģimeni. „Ēdieni ir dažādi, bet nav nekas neparasts, piemēram, hinkaļi. Piedāvājam arī pildītu papriku ar malto gaļu, rīsiem un tomātu mērci. Ēst brauc ļoti daudzi. Bijām domājuši arī par bada pankūkām, bet ar plīti radās problēmas. Laukā cept negribējām, jo dūmi traucētu.” Lai cilvēki nebūtu izsalkuši tālāk pa ceļam, Māra sagādājusi pašu audzētus gurķus, ābolus, bumbierus, marinētus gurķus, ievārījumu un sīrupu.

Jāņa Siliņa teksts un foto

Basu saimniece Marta Šternberga gādāja, lai cilvēki ar dažādu gaumi būtu kārtīgi paēduši. Te varēja arī klausīties etnogrāfiskā ansambļa *Basu suiti* priekšnesumus un apskatīt izstādes tautas namā.

Mājas kafejnīca *Barons nav mājās* aicināja ciemiņus savu vizīti atzīmēt ar pupiņu, kas jāiemet atbilstoša novada burciņā.

Māra Mateviča sarīkojusi īstu tirdziņu, lai viesi prom nedotos izsalkuši.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Bērni nočiepj velonovietni

16. augusts. Anonīms ziņojums: Pūpolu ielā ir nekopts īpašums. Informējam atbildīgos. Tad izsaukums uz Ventas ielu, jo tur ir agresīvs suns. Paziņojam dzīvnieku ķērājam, vēlāk uzzinām, ka saimnieks suni savācis. Zvans no Valsts policijas (VP): cilvēks guļ Semināra parkā. Atvedam uz iecirkni, un par to viņš saņem protokolu. Vakarā Ēdolē viss mierīgi.

17. augusts. Diena sākam ar Alsungas, Ēdoles un Īvandes apmeklēšanu – viss kārtībā. Atkal izsaukums uz Semināra parku, jo atkal tur guļ kāds vīrietis. Arī viņš ir reibumā un saņem protokolu. Videokamerās redzam, ka Estrādes parkā jaunietis atvēris grādīgā dzēriena pudeli. Notiek pārrunas. Vakarpusē dodamies uz Vidus ielu, kur izcēlies kašķis. Tas atrisinās. Saņemam ziņu no VP par mopēda vadītāju, kurš, iespējams, ir reibumā.

18. augusts. Atkal zvana par nesakoptu teritoriju Pūpolu ielā. Atkārtoti paziņojam apsaimniekotājam. Notiek sarunas ar jauniešiem, kuri ar motorolleru braukā pa V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas stadionu.

19. augusts. Garāmgājēji ziņo, ka Pētera ielā guļ cilvēks. Izsaucam mediķus. Atkal braucam uz Īvandi un Ēdoli – pārkāpumu nav. Pētera ielā uz soliņa pamatīgi iereibis vīrietis. Viņš ar protokolu tiek nogādāts pie mātes.

20. augusts. Saņemam sūdzību, ka Upeņu ielā tiek nopludināti neattīrīti ūdeņi. Tur jau kādu laiku ir nesaskaņas starp kaimiņiem. Tad lūgums palīdzēt – kāda sieviete vēlas savākt mantas no mājas Ventpils ielā, bet viena baidoties iet. Palīdzam. Padurē viss mierīgi. Pēc tam mums zvana, ka Priedainē vīrietis pamatīgā reibumā mēģina stumt velosipēdu, bet

regulāri krīt. Kad ierodas policisti, vīrietis tomēr lēnām stumjas uz māju pusi. Mūsu ekipāža dodas prom, bet pēc stundas saņemam zvana, ka Basu ceļmalas grāvī guļ tas pats vīrs. Šoreiz aizvedam mājās. Tad pienāk sūdzība, ka Padures muižā notiek pasākums, atbraucis daudz ļaužu un apkaimes iedzīvotāji vairs nevar piebraukt pie dzīvesvietas. Bet visi auto novietoti pēc noteikumiem – pārkāpumu nav.

21. augusts. Zvans no iedzīvotājiem: bārā *Stenders* skan skaļa mūzika. Sazvanām un lūdzam uzvesties klusāk. Pēc brīža pienāk vēl vairākas sūdzības par skaņu no *Stendera*, atkal sazvanāmies ar īpašnieku, un divos naktī pasākums beidzas. Naktī pamanām jaunieti, kurš no puķupoda izrauj puķes un sabiedriskā vietā pačurā: viņš tiek pie diviem protokoliem. No rīta zvana *Mego* apsargs, ka uz veikala jumta sēž

jaunietis. Dabūjam viņu lejā – esot gribējis vienkārši pasēdēt. Strautu ielā vīrietis zaudējis cīņu ar zaļo pūķi un saņem protokolu. Izsaukums uz Alsungu: no kāda veikala priekšas bērni paņēmuši velonovietni un aizstiepuši nezināmā virzienā. Vakarā izsaukums uz rezidences kafejnīcu *Venta*, jo trīs jaunieši manāmā žvingulī ar savu alkohola pudeli padusē grib tikt pasākumā, bet apsardze nelaiž. Visi nogādāti iecirknī, pēc tam uz mājām pie vecākiem.

22. augusts. Ēdolē pārkāpumu nav. Vakarā izsaukums uz Skrundas ielu, kur kāds vīrietis nav spējīgs tikt līdz dzīvesvietai blakus mājā.

Nedēļā pie protokola par pārkāpumiem tikuši 32, bet pie brīdinājuma – pieci autovadītāji.

Pierakstījis **Alberts Dinters**

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks **Kaspars Šabāns**.

Graudu iela: no graustiem uz oāzi

Ir trešdienas pēcpusdiena, saule mijas ar pēkšņām lietusgāzēm. Piestājam pie pārtikas veikala Graudu ielā un nolemjam izpētīt, kas tagad notiek vietā, kurā agrāk saimniekoja Kuldīgas rajona patērētāju biedrība. Ieejot teritorijā, no vienas puses esam Graudu ielā, bet, paejot sāņus, jau sākas Ganību iela.

Vairākas ēkas stāv tukšas un sagruvušas.

Graudu ielā atrodas stikla taras iepirkšanas punkts, kurā pieņem 17 dažādus veidus. Tālāk tā tiek nogādāta ražotnēm, piemēram, *Aldarim*, *Cēsu alum* un citām. Par katru stikla vienību var saņemt no četriem līdz sešiem centiem.

„Mums tagad ir karstākais laiks,” saka *Kurzemes jumtu pārdevēja-konsultante* Aiva Brūvere. „Vārbūt izskatās, ka esam nomalē, tomēr cilvēki mūs atrod. Piedāvājam jumta segumus, notek sistēmas, jumta logus. Drīz sāksies aukstais laiks, vajadzēs kurināt, tāpēc ir interese arī par dūmvadiem.” Uzņēmumam filiāles ir arī Ventspilī, Talsos, Tukumā. Attēlā aiz Aivas tālāk ir kolēģe Ilze Senkevica.

Andra Z. serviss remontē motorzāģus, arī citas ierīces mežizstrādei un pļaušanai. „Darba daudz, reizēm klientiem rindā jāgaida mēnesis,” saka īpašnieks un meistars Andris Zatlērs. „Agrāk atradāmies pie *Vulkāna*, un, tehniku pārbaudot, tas bija visai skaļi, cilvēki nebija apmierināti. Tagad esmu apmierināts, ka serviss atrodas nomalē, jo te mēs citiem netraucējam.”

Autoservisa *Merano* meistars Andris Freimanis klientes automašīnai pierēgulē lukturus.

Uzņēmuma stāsts sācies 1993. gadā, kad serviss atradies Mālu ielā un bijis zināms kā *Autoklubs „Pelikāns”*. Darbību paplašinot, noīrētas telpas patērētāju biedrības garāžās, un tur serviss atrodas arī šodien. Labu laiku uzņēmuma nosaukums bijis *Jura autoserviss*, bet

tagad – *Merano*.

„Mums klājas labi – darba ir ļoti daudz, jo ir arī atvaļinājumu laiks,” stāsta klientu apkalpošanas speciāliste Unda Bredovska. „Lai tiktu pie meistara, rindā jāgaida divas trīs nedēļas. Noslogojums jūtams sezonāli, piemēram, pavasarī un rudenī, kad jāmaina riepas. Savukārt vasarā, īpaši tad, kad termometra stabiņš uzkāpj līdz plus 30 grādiem, aktuālākā lieta ir kondicionieri. Nosacīti klusāk ir ziemā.”

Gadu gaitā te izveidojies savs klientu loks. Vairāk nekā citi servisi šeit piedāvā elektriķa pakalpojumus. Uzņēmumā strādā divi automehāniķi, trīs elektriķi, vasarā ir arī divi praktiķi. „Mūsu pieredze ar viņiem ir laba – divi puīši, kuri šeit izgāja praksi, palika arī strādāt,” Unda paslavē.

Citreiz klienti zvanot par servisa atrašanās vietu. „It kā esam pilsētā un tajā pašā laikā nomalē. Cenšamies klientus vienmēr nogādāt pilsētā, lai, atstājot savu auto meistaram, uz centru nav jāiet kājām,” skaidro darbiniece.

Ejot pa šīs apkaimes nomali, nokļūstam zaļā oāzē – tur mājvietu radusi *FM un D autokrāsotava*, kurā darbojas Māris Freibergs.

Autokrāsotavas meistar Māri Freibergu *Kurzemnieks* sastop atpūtas brīdī – viņam ir laiks nelielai sarunai. Uzņēmums darbojas kopš 1999. gada. „Sākumā arī te bija grausts kā citur teritorijā. Lēnām visu sakārtoju. Agrāk bija septiņi darbinieki, tagad strādāju viens. Darba pietiek, un reizēm rindā jāgaida pusgads. Katram meistaram ir savs klientu loks. Katram jau sava mašīna mīļa, tāpēc to uztur kārtībā un kuram katram to neuztic.” Māris automašīnas ne tikai krāso, bet arī apzīmē jeb nodarbojas ar aerografiku. „Arī manam golfiņam ir nestandarta krāsojums – balta priekša, bet tālāk aspēlēta kosmosa tēma. Ar to gan reti braucu, pārsvarā makšķerēt,” stāsta M. Freibergs. „Autokrāsotājam dvēselē jābūt māksliniekam – vajag, lai viņam patīk skaisti auto. Padomju laikā automašīnu nebija daudz: zaporožecs, moskvičs, žigulis, volga. Cilvēki arī tolaik centās savējo padarīt skaistāku. Kad sākās pēcpadomijas periods, smuka bija jebkura, kas ienāca no ārzemēm.”

Par apkārtnes iekopšanu Māris rūpējas kopā ar dzīvesbiedri Daigu, un tā vien izskatās, ka viņai ir zaļie pirkstiņi. Visapkārt tik skaisti ziedi!

Kādu mirkli var apstāties un pavērot diķi ziedošās ūdensrozes. „Kad šeit sāku strādāt 90. gadu beigās, biju paņēmis remontēt vienu *mersi*, un tas sētā nostiga,” atceras M. Freibergs. „Kad auto iekustinājām, īpašnieks moka projām, saktot: „Saimniek, ja sētu nevari sakārtot, kā saremontēsi manu auto?” Te bija ļoti slapjš – izraku bedri, lai varētu ūdeni novadīt. Kad vēlāk iegādājos arī zemi, diķi izraku lielāku.

Blakus krāsotavai ierīkota ne tikai pirts un lapenīte atpūtai, bet arī siltumnīca, kurā griezdamies aug lielāki un mazāki tomāti. Netālu augstā mucā ērti iekārtojušies brangi gurķi.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

ATBILD IEDZĪVOTĀJI

Ar kurām jomām, jūsuprāt, pašvaldība netiek galā? Vai kāda būtu jānodod nevalstisko organizāciju pārvaldībai?

Ize Šmukste, mamma:
 – Es nemācēju atbildēt, jo šādos jautājumos neiedziļinos. Tā uz ātro atbildot, šķiet, ka viss ir labi. Ja padomātu kārtīgāk, droši vien izdomātu, pie kā jāpiestrādā kārtīgāk. Kopumā nevalstisko organizāciju darbu mūsu novadā vērtēju labi. Jo mazāk tajā iedziļinos, jo vieglāk man pašai dzīvot.

Vija Laķe, pensionāre:
 – Es uzskatu, ka mums nav kārtības ar dzīvokļiem tieši trūcīgajiem. Dome jau gadiem nevar šo problēmu atrisināt. Mēs, pensionāri, nejutām pašvaldības interesi, lai mums palīdzētu dabūt lētākus dzīvokļus. Mēs nevaram maksāt tik dārgi kā pārējie. Pat gribot mēs vairs nekur nevaram pieplūnīties. Esmu pašvaldībai rakstījusi vairākas reizes, bet pretimnākšanas nav. Un tas nav tikai ar pensionāriem – arī jaunie dzīvokļus nevar atrast. Esmu arī uz sociālo māju rakstījusi. Nav jēgas paņemt dzīvokli, par kuru nevar samaksāt. Tā jau sanāk kā cilvēku krāpšana. Nezinu, kā, bet šim jautājumam jāpievērš lielāka uzmanība.

Dizdis Olte, mācītājs:
 – Nedomāju, ka kaut kas jāatdod nevalstiskajām organizācijām, taču pašvaldībai ar tām jāsadarbojas. Jāveido mijiedarbība. Pašvaldībai ir finanšu resursi, un to, iespējams, nav sabiedriskajām organizācijām. Savukārt biedrībām ir tādi resursi, kuru nav pašvaldībai. Lielākais jautājums: kāds ir šo organizāciju mērķis. Esmu redzējis daudz mūļķīgu rīcību valstiskā līmenī gan Latvijā, gan, piemēram, Beļģijā. Viss atkarīgs no pašvaldības, tās mērķiem un tā, kādu vidi sev apkārt grib veidot. Jebkurai organizācijai ir vīzija, un izskatās, ka valsts šobrīd cīnās par savu vīziju. Un cīnās ar cilvēku iniciatīvu. Tāpēc arī apkārt plūš haoss un nesaprotīgi lēmumi. Ikdienā par šādiem jautājumiem jau nedomājam. Ja domājam, tad vai nu par to jāsaņem alga, vai arī jābūt drusku jukušam.

Zinta Olte, skolotāja:
 – Cik sarežģīts jautājums! Es uz to skatos optimistiski. Man prieks par tiem, kuri darbojas. Ja ir mērķis un vīzija, tad tik uz priekšu! Ir ļoti daudz labu lietu mūsu novadā, piemēram, kultūras dzīve un sports tiek atbalstīts. Mēs esam nosēdējušies mājās un gribam beidzot kaut ko redzēt un dzirdēt. Kuldīga, man šķiet, par sabiedriskām lietām domā.

Iveta Grīniņa, bibliotēkas darbiniece:
 – Es negribētu teikt, ka pašvaldība ar kaut ko netiek galā. Iespējams, cilvēkiem ir kādas papildu vēlmes pirmsskolas vecuma bērnu izglītībā. Vai mājas aprūpē – tā jau notiek, bet, protams, varētu būt plašāk pieejama. Laikam uzreiz nāk prātā tādas sociālas lietas. Man šķiet: starp pašvaldību un nevalstiskajām organizācijām sadarbība ir laba, cik nu to var panākt. Pašvaldība jau pieņem iespējas, kuras tai piedāvā, un no tām neatsakās.

Māra Kepša, pensionāre:
 – Es kā vecs cilvēks šai jautājumā neesmu lietas kursā. Man ir privātā māja, un uz mani it nekā neattiecas. Vienīgā, kas liekas galīgi aplama, ir obligātā vakcinācija, un vajadzētu cīnīties, lai tā paliktu kā cilvēka brīva izvēle. Nevar skolotājiem to uzspiest. Dzīvoju Jelgavas ielā, un man vienīgās raizes ir biežie plūdi, vairāku centimtru dziļi. Tur ūdenim nav, kur noiet prom. Turklāt vēl ir pilns ar granti. Speciāli tika uzstādītas caurules, pa kurām ūdenim notecēt, bet tās nestrādā. Neskaitot šo sāpi, man šķiet, ka Kuldīgas novadā viss ir lieliskā kārtībā.

Kurzemnieka publikāciju sērijā Visi zem viena kupola – sestais stāsts, kas ir turpinājums 10. augustā iesāktajai tēmai Pilsoniskā sabiedrība. Kā tā veidojas, kas to ietekmē, vai cilvēki ir sabiedriski aktīvi, vai viņiem rūp dzīves vide, un vai viņi ir gatavi iesaistīties pilsoniskās aktivitātēs, veidojot labāku dzīvi savā valstī?

Nīkrācnieki un vadītāja, kas nemet plinti krūmos

Biedrības **Nīkrācnieki** lidere **ILONA RĪTIŅA** trīs gadus ir arī Nīkrāces pagasta pārvaldes vadītāja. Viņa neuzskata, ka tā būtu sēdēšana uz diviem krēsliem, tā esot mijiedarbība: sabiedriskās organizācijas pārstāvis labāk pārzina iedzīvotāju intereses, vēlmes un vajadzības, savukārt darbs pašvaldības izpildinstitūcijā palīdz tās nodot lēmējvarai, kā arī saprast, kāpēc nolemts tā, nevis citādi.

Kad un kāpēc biedrība dibināta?
 Tā reģistrēta 2008. gada 25. martā, lai varētu startēt ar projektiem un pagastā realizēt labas lietas. Ar šādu mērķi sanācām kopā aktīvie nīkrācnieki – dažādu profesiju un interešu pārstāvji. Tā paša gada novembrī biedrībai tika piešķirts sabiedriskā labeņa organizācijas statuss. Kādreiz konkursos biedrībām ar šādu statusu atbalsts bija visi 100%, tagad – 90%. Ir jāatzīst, ka sabiedriskās organizācijas dibināšana motivē iespēja saņemt līdzfinansējumu tām labajām iecerēm, bet aktivitāti un pilsonisko līdzdalību tas īpaši nemaina. Ir tādi cilvēki, kas vienkārši grib kaut ko darīt, un tādi, kas pat par naudu nav iekustināmi.

Kādi cilvēki pēc interesēm, vecuma un dzīvesvietas ir tie atsaucīgākie? Varbūt vajadzēja pierunāt, pārliecināt?

Tajā laikā iedzīvotāji bija atvērtāki, vairāk ieinteresēti pagasta attīstībā. *Nīkrācnieku* biedri ir gan pašvaldības darbinieki, skolotāji un uzņēmēji, gan jaunieši, gan iedzīvotāji bez profesijas. Nodibinot biedrību, vecums bija no 18 līdz 50 gadiem, pašlaik 27–65 gadi. Vēl pagastā ir skolā dibinātā biedrība *Bite*, kā arī *Nīkrāces mednieki*. Taču mēs sadarbojamies ar vairākām kaimiņu organizācijām. Skrudend *Ventas krastus* uzskatām par savējiem, jo to vadītāja Inese Ivāne

daudz ieguldījusi arī mūsu pagastā, īpaši sociālajā jomā.

Pēc nevalstisko organizāciju statistikas izskatās, ka pagastos cilvēki nav tik aktīvi kā pilsētās, īpaši lielajās. Tomēr dažviet arī no novada centra attālās vietās ir diezgan liela līdzdalība dažādos procesos.

Statistika reālo situāciju neatspoguļo, jo ir grūti aktivitāti izmērīt skaitļos. Laukos un mazpilsētās iedzīvotāju ir mazāk, bet dzīves vides pilnveidošanai viņi ir atvērtāki. Pilsētās projektiem lielāks atbalsts ir pārsvarā tāpēc, ka tur vairāk iedzīvotāju, un tam bieži ir galvenā nozīme. Bet nevar taču salīdzināt iedzīvotāju skaitu Kuldīgā un Nīkrāces pagastā. Tāpēc biedrībai, kas reģistrēta laukos, projekts bieži neatbalsta. Viens no atteikuma argumentiem – par maz cilvēku. Bet mēs taču arī gribam tādas skaistas lietas kā pilsētās! Ģeogrāfiski Nīkrāce no bijušā Skrudendas novada centra bija tālākais pagasts, tagad – vēl tālāk no jaunā Kuldīgas novada centra. Līdz Dzeldas ciemam, kur atrodas pagasta pārvalde, kilometru ir gandrīz vairāk nekā līdz Ventspilij, Talsiem, Saldum.

Bet tas ir tikai ģeogrāfiski – pēc būtības Nīkrāci nevar nievajojši saukt par nomali, jo te cilvēki tomēr dzīvo un strādā, ir vairākas daudzdzīvokļu mājas, skola, bibliotēka, atpūtas centrs, pašdarbnieku kolektīvi, aug bērni,

kuri labprāt rotaļātos un sportotu tādās skaistos un modernos laukumos, kādi ir pilsētā.

Neatbalstīja mūsu projektu par pagalmu labiekārtošanu, jo pārāk maz iedzīvotāju. Bet tas jau ir viens no iemesliem, kāpēc cilvēki no laukiem bēg prom! Var savām rokām izslaucīt pagalmu, sastādīt puķes, bet lielākai būvniecībai tās rokas par īsām. Vajag pašvaldības un valsts atbalstu.

Kas biedrībām mainījies saistībā ar novadu reformu?

Nekā diža vēl nav bijis, un šķiet, ka arī nemainīsies. Kā pirms reformas bijām tālākā vieta novadā, tā tāda esam, bet tas mūs neapstādina startēt konkursos. Tiklīdz atvērs nākamo kārtu programmā *LEADER*, atkal pieteikšu rotaļlaukuma projektu. Vēl vajadzētu ierīkot gājēju taku no veikala līdz Līvānu mājām. Idejas ir bijušas un būs.

Mēs, nīkrācnieki, laikiem tādi jociņģi. Atmet mūsu projektu, citi varbūt liktos mierā, bet mēs tik ejam atkal un atkal. Izmet mūs pa vienām durvīm – meklējam citas. Kaut pa logu gribam iekšā tikt, ja vajag. Mūsu biedrība ir bezpeļņas organizācija. Runājot par reformas sekām, pieļauju, ka pelnošām organizācijām dažas lietas, iespējams, mainīsies, piemēram, palielināsies birokrātija.

Kādi ir plūsi vai mīnusi, vien-

„Esmu priecīga par ikvienu, kurš vēlas līdzdarboties, par katru, kaut nelielu pašu spēkiem paveiktu darbu. Kopā var izdarīt daudz,” saka biedrības *Nīkrācnieki* un Nīkrāces pagasta pārvaldes vadītāja Ilona Rītiņa.

laikus esot biedrības un pagasta pārvaldes vadībā?

Gan jau ir kāds mīnuss, taču es vairāk redzu plusus. Šie amati viens otru papildina. Zinu iedzīvotāju intereses un zinu, kā pašvaldībā labāk tās izvirzīt, aizstāvēt. Zinu, kādas ir iespējas pilnveidoties. Jau no mazotnes esmu sabiedriska, piedalījies visādās lietās. Nemaz tā nevaru nošķirt, jo ikvienu darbu daru ar vēlmi, lai pagastam labāk. Es bieži vien uzveru: tas ir mans un mūsu visu pagasts. Man svarīgi,

lai te būtu vairāk labiekārtotu, saņemtu vietu. Un lai cilvēki saprot, ka pašiem vairāk jādara, nevis tikai jāpieprasa un jāgaida, kad nāks cits un to darīs.

Kādas izmaiņas nesusi pandēmija?

Tās dēļ radās no mums neatkarīga problēma, ka atbilstīgi projektā nevarējām izmantot piešķirto naudu un noorganizēt radošās darbnīcas jauniešiem.

Jaunajā pašvaldību likumā ir iestrāde par tādām kā līdzpārval-

dēm vai padomēm, jo izskanējuši pārmetumi par nepietiekamu sabiedrības iesaisti pašvaldību darbā.

Par to var daudz un gari diskutēt. Mans uzskats: tādas līdzpārvaldes jāveido ar strādātgrībomus cilvēkiem, kuri attiecīgajā vietā krīt no ceļas par sabiedrības interesēm. Bet, ja padomē pieņem tādus, kam vienīgās intereses ir būt struktūrā un saņemt algu, tad nav vajadzīgs. Man ļoti patīk, kā Kuldīgā darbojas jauniešu pārvalde, tur var redzēt,

ka darbinieks par savu jomu krīt un ceļas.

Kādas ir iespējas līdzdarboties?

Var pilnveidot savas idejas, izteikt redzējumu par pašvaldības attīstību. Jaunām vēsmām vienmēr ir cits skatījums. Te arī veidojas līdzdarbība. Ikdienā skrienot sīkumos neievērojam un, kā saka, no defekta uztaisām efektu. Vajadzētu cilvēkos veicināt atbildīgāku attieksmi pret valsti kopumā. Paskatoties uz vēlēšanu rezultātiem, manuprāt, Latvijās iedzīvotāji neapzinās, ka par notiekošo esam atbildīgi mēs paši.

Vai piekritīti, ka sabiedrībai par maz tiek skaidrots, kāpēc vietējā vara vai valdība pieņemusi tieši tādu lēmumu?

Piekrītu, jo tieši informācijas trūkums bieži rada nesapratni. Ja jāizskaidro vienkāršā valodā, nevis ar sarežģītiem, frāzainiem teikumiem, kas baltīti nesaprotamos likumu pantos. Cilvēkam vajag pateikt skaidri. Citādi ļoti gribēts nodoms var tikt uzvertos kā obligātā norma, lai citiem dzīvi sarežģītu, nevis kādu problēmu atrisinātu.

Vienkāršs piemērs no sadzīves. Ieviesa mājās un dzīvokļos obligātos dūmu detektorus. Varbūt kāds mani apstrīdēs, taču informācija lielākoties tika skandināta TV reklāmās. Bet visiem televizora nav. Kaut kā līdz cilvēkiem neaizgāja pamatdoma, ka detektori

ieviesti tāpēc, lai mūs pasargātu no nelaiemes. Viņi nodomāja: ja jau tāds likums pieņemts un var uzlikt sodu, tad jāiegādājas. Bet, lai detektora signāls netraucētu mieru, izņēma bateriju. Rezultāts citreiz ir bēdīgs, jo detektors klusēja tieši tad, kad izcēlās ugunsnelaime.

Aptaujas rāda, ka dzīves kvalitāte cilvēkus interesē galvenokārt ne materiālā aspektā. Par globālām lietām, piemēram, ekoloģiju vai cilvēktiesību neieviešanu kaut kur pasaulē, interese nav liela, jo tās tieši neskar.

Uzskatu kā vairums cilvēku. Vispirms iedzīvotājiem jānodrošina darba vietas, jāuzlabo dzīvojamais fonds, jārada labklājība, jo droši varu apgalvot, ka ārpus Rīgas cilvēki dzīvo zemā līmenī. Nav dzirdēts un redzēts, ka tiek celtas jaunas daudzstāvu mājas. Piekrītu, ka jābūt humāniem un jāpalīdz grūtībās nonākušiem bēgļiem, jo arī mūsu valsts iedzīvotāji par tādām var kļūt. Tieši tāpēc vispirms jāskārto sava valsts, sava vide, lai pamatiedzīvotāji būtu labklājībā un tad varētu sniegt palīdzību citiem. Cilvēki no nabadzības ir noguruši. Piekrītu arī tam: ja tagad neatversim skolas un skolēni nemācīsies klātienē, kļūsim par neizglītotu valsti, jo vecāki nevar bērnām visus priekšmetus iemācīt tā kā pedagogi. Tāpēc ir izglītības speciālisti, kas dod zināšanas mūsu nākotnei.

VIEDOKĻI

Kādas, jūsuprāt, sabiedrības pārstāvjiem ir iespējas piedalīties lēmumu pieņemšanā? Vai tās tiek izmantotas?

Juridiski ir, praktiski nav

● **Māris Pūķis**, Latvijas Universitātes docents, Latvijas Pašvaldību savienības padomnieks:

– Kad atjaunoja valsts neatkarību un pašvaldības, teorētiskās iespējas piedalīties bija diezgan lielas. Vēl gan vilkās līdzī kaut kas no padomju laikiem, bet jau pirmajos gados nāca izmaiņas likumos. Pirmkārt, tika paredzētas tiesības visiem piedalīties domes sēdē. Otrkārt, ja bija kāda sabiedrības grupa, kas gribēja līdzdarboties, pašvaldība varēja izveidot attiecīgu komisiju. Taču liels entuziasms tā arī neparādījās, jo juridiski līdzdalība gan ir atļauta, bet jebkurā formā tā prasa laiku un pārliecību, ka kaut kas tiks sasniegts. 30 gados bijis daudz pasākumu un īstenoti dažādi projekti, kas lielākoties sponsorēti. Kamēr dod naudu, aktivitāte ir liela. Citādi atsaucība ir maza. Turklāt juridiskās tiesības arvien paplašinātas: jau desmit gadus atklātas ir arī komiteju sēdes, nevienam nevar domes darbu nobloķēt, sakot, ka nav ielaists un tiek lemts slepeni. Vēl pieņēma likumu par obligātām sabiedriskajām apspriešanām. Tās jāizsludina, lai ieviestu kaut nelielas izmaiņas teritoriālajā plānojumā. Diemžēl šo iespēju izmanto ļoti šaurš loks – pārsvarā tie, kas dzīvo tuvumā plānotajam objektam un negrib, ka kaut ko ceļ. Vietējās iniciatīvas aktivizēšanai radīta programma *LEADER*, un pasaulē, tostarp neattīstītajās valstīs, tādas darbojas jau sen. Vienīgais līdzdalības jautājums, kas iestrēga vairākās Saeimās, bija par referendumiem. Priekšlikumi bija diezgan destruktīvi, tie vairāk atbalstīja domes atsaukšanu, nevis iedzīvotājiem derīgu lēmumu pieņemšanu. Par attīstības programmu arī ļoti dīvaini uzrakstīts: nevar īsti saprast, vai iedzīvotāji kādreiz par to varēs balsot. Pirms reformas to neizlēja, jo bija bailes, ka tad sabiedrība noprotēs. Bet iedzīvotāji vienmēr bijuši pret administratīvajām reformām. Bailes, arī neprofesionālisms rada sarežģītību. Uztaisa likumu tā, ka nevar saprast, kādas tad ir reālās tiesības lemt. Vēl jāpiemin, ka mums ir neparakstīti starptautiskie dokumenti par iedzīvotāju iesaisti un demokrātiju. Nav parakstīti ne tāpēc, ka nepiekrīstu uzskaitītājam tiesībām, bet nav jau izpildītas iepriekšējās saistības. Drīzumā otrajā lasījumā Saecima apspriedīs izmaiņas Pašvaldību likumā, tostarp par padomju veidošanu. Tiek piedāvāta samērā demokrātiska sistēma, kas tīsuprāt izveidota neefektīva. No vienas puses, tā aicina līdzdarboties, no otras – nav paredzēta nauda, lai tā būtu efektīva. Un atkal būs kā iepriekš: ievēlēs tos, kas pagadās, jo darbā aizņemtiem cilvēkiem nebūs bijis iespēju nākt.

Paši nāk pēc padoma

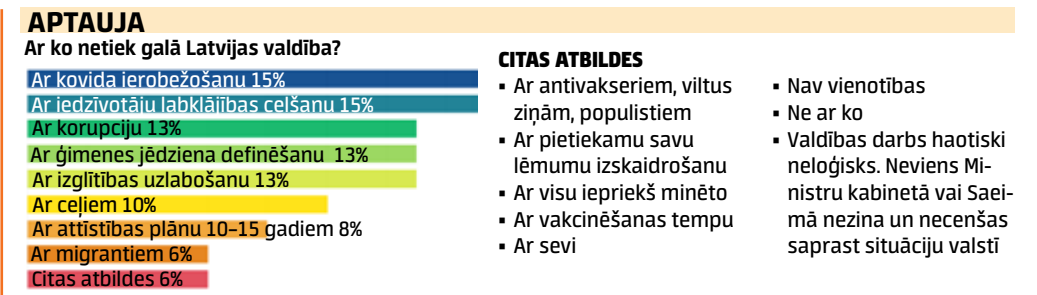
● **Igors Serdjukovs**, Kuldīgas invalīdu biedrības *Tu vari* vadītājs:

– Mūsu biedrības mērķis ir sniegt atbalstu cilvēkiem ar invaliditāti un viņu ģimenes locekļiem. Pulcējām cilvēkus ar kustību traucējumiem, darbojamies vides pieejamības jomā un šajā ziņā palīdzam pašvaldībai pieņemt lēmumus. Tā gan ir tāda lokāla joma – lielākos jautājumos nedarbojamies līdzī, un tie jau arī nav vietējās varas ziņā. Kā piemēru sadarbībai varu minēt gadījumu, kad bruģēja ietvi, bet mēs uzstājām, ka vajag plāksnes, lai cilvēki ratīnkrēslos un ar kustību traucējumiem vieglāk var pārvietoties. To ņēma vērā. Tagad mūs ne tikai uzklausa, bet pirms kāda būvniecības projekta paši nāk pie mums un prasa padomu, jo vides pieejamība ir likuma norma. Taču projektētāji projektē, kabinetā sēžot, – viņi var nezināt, kādas grūtības ir invalīdām. Laikam jau vajadzīgs kādas sabiedriskās organizācijas akcepts, invalīdu pārstāvja paraksts. Tāpēc par savām tiesībām īpaši cīnīties nav bijusi vajadzība. Biedrība tika nodibināta, kad domes priekšsēdis bija Edgars Zalāns. Kopš tā laika sadarbība joprojām ir laba. Par attieksmi citās pašvaldībās man grūti spriest.

Sarunu līmenī

● **Argita Zundovska-Mediņa**, Kuldīgas daudz bērnu ģimeņu biedrības *Šūpultis* vadītāja:

– Iespēju ir maz, pārsvarā tajās jomās, kurās līdzdalību jau paredz likums. Protams, izteikties jau drīkst ikviens. Ir iespēja pašvaldībai vai Saecimai rakstīt vēstules, vākt parakstus (esam to šād tad darījuši), rīkot piketus un protesta akcijas. Dažkārt sabiedrība, īpaši pirms vēlēšanām, pat tiek uzklausi, bet tas arī viss. Es pati vērsos pie dažām partijām ar idejām, ko vajadzētu mainīt, bet tas palika sarunu līmenī. Vai nu nesaprot, vai ir kādā jomā personīgi ieinteresēti. Piemēram, lielāku atbalstu daudz bērnu ģimenēm Saecima pieņēma tad, kad tur iekļuva cilvēki, kuriem pašiem ir bērni. Var jau būt, ka ņēma vērā arī nevalstisko sektoru, profesionāļu ieteikumus un socioloģiskās aptaujas, un strādājošām ģimenēm tā nav daudz. Bet tā to atbalstu palielinās tikai tai daļai, kam svarīgākas materiālās vērtības un kuri paši neko negrib darīt, lai savu dzīvi uzlabotu. Gluži otrādi: viņi kļūst vēl slinkāki un prasīgāki. Bet ir tādi, kuriem atbalsts vajadzīgs vēl vairāk, bet viņi nepieder attiecīgai grupai, un nav, kas viņu intereses aizstāvētu. Tāpēc nevalstiskajām organizācijām kaut kāds spēks vismaz ir, bet visi nav kādā kopienā, un individuus uzklausa retāk. *Šūpultis* darbojas ģimeņu un bērniem interesu aizsardzībā un ģimenes vērtību popularizēšanā, organizē informatīvus un kultūras pasākumus, tikai pandēmija to ierobežo. Mums ir aktīvi cilvēki, un gribētos, lai vairāk ienāk jaunie. Jāņem vērā, ka sabiedriskajai darbībai jāvelta brīvais laiks, un strādājošām ģimenēm tā nav daudz. Spēcīgākas organizācijas, kas spēj līdzdarboties lēmumu pieņemšanā, ir Rīgā un lielajās pilsētās, tās var virzīt idejas vai protestēt nacionālā līmenī. Mēs varam tikai pievienoties, savākt savā novadā parakstus, nobalsot vietnē *Manabalss.lv*. Diez vai iesim uz Kuldīgas domi ar petīciju, ka neatbalstām viendzimuma laulības, jo tās ir pretrunā ar ģimenes vērtībām. Pievienojamies lielajām organizācijām, kas vērsas pa tiešo valdībā un Saecimā. Es atbalstu ideju par sabiedrības padomi vietējā varā visās jomās. Jauniešiem un senioriem pie mums tādas diezgan labi jau darbojas.

Ar ko netiek galā jūsu pašvaldība?	CITAS ATBILDES
Ar dzīvokļu nodrošināšanu 28%	• Ar antivakseriem, viltus ziņām, populistiem
Ar normālo vietu attīstību 19%	• Ar pietiekamu savu lēmumu izskaidrošanu
Ar visu interešu grupu iesaisti lēmumu pieņemšanā 16%	• Ar visu iepriekš minēto
Cita atbilde 12%	• Ar vakcinēšanas tempu
Ar atbalstu uzņēmējiem darba vietu radīšanā 11%	• Ar sevi
Ar atkritumu apsaimniekošanu 9%	
Ar sociālo palīdzību 5%	

Ko jūs darītu, ja būtu Ministru prezidents?	CITAS ATBILDES
Lēmumus vairāk skaidrotu 30%	• Ar cilvēku iesaisti lēmumu pieņemšanā
Brauktu tikties ar iedzīvotājiem 22%	• Ar mērķtiecīgāku teritorijas attīstības plānošanu, ar skaidriem zonējumiem
Izveidotu ekspertu padomi 17,2%	• Atkritumu jomā vairāk jāskaidro, lai cilvēki vairāk šķirotu.
Cita atbilde 16%	• Joprojām ir atsevišķi pašvaldības būvobjekti, kuros netiek ievērots termiņš, nav pietiekami uzraudzīta kvalitāte
Atlaistu dažus ministrus 11%	
Neko īpašu: ir labi tā, kā ir 5%	

un vispār vienkāršāka nodokļu sistēma u.c.)
 • Nomainītu iekšlietu ministru
 • Pieprasītu lielāku atbildību no ministriem un skaidru atskaitīšanos par sasniegto. Ja pieņemtu lēmumus, stingri pie tiem turētos. Kā piemēru tautai aicinātu vakcinēties visus valsts un pašvaldību iestādēs strādājošos
 • Pievērstu uzmanību arī citām cilvēkiem svarīgām sfērām vēl bez kovīda (citi veselības jautājumi, labklājība, NIN sloga mazināšana

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par materiāla saturu atbild laikraksts Kurzemnieks.

Jānis Siliņš, Undīnes Celitānes arhīva, Jēkaba Aleksandra Krūmiņa un autora foto

Senā vietā – modernais lāzertags

Spēli ar interesantiem scenārijiem – lāzertagu – var izspēlēt Mazīvandes Cerībā, kur saimnieko Raivis Grigaļūns un Undīne Celitāne.

BIJIS PAT ALUS BRŪZIS

Raivis stāsta, ka mājai esot interesanta vēsture. „Tā varētu būt celta ulmaņlaikā. Šeit esot bijis dārznieks, kas kopis muižas dārzu, vēlāk sācis to arī nomāt. Audzējis ražu un vedis uz Ventspili pārdot. Par saņemto naudu pircis kokmateriālus. Šī māja atradās citā vietā, kur redzami vecie pamati, bet tā izjaukta un pārcelta šeit. Labos materiālus esot ņēmis no tās mājas, bet sliktos nomainījis ar jauniem. Tas arī redzams fasādē, ka ēka veidota no dažāda vecuma kokiem.

Šeit bijusi tāda kā maza pilsētiņa – kartēs norādīts, ka te pat alus brūzis bijis. Dīķī ir brūža akas grods. Visapkārt šķūņu un māju pamati. Zem zemes slēpjas vesela pilsēta, bet tagad palikušas tikai trīs mājas.

Pats pārsvarā strādāju celtniecībā, bet tagad mazliet mēģinu no tās atgrūsties, jo mājās jāpastrādā pašam. Tagad visam mainu

Raivis Grigaļūns spēles laukumā bērniem stāsta par lāzera stara uztvērēja darbību.

mūrlatas jeb jumta nesošās konstrukcijas. Plāns ir visam pirmajam stāvam salikt jaunus logus. Nākotnē jāatjauno vecā fasāde. Vienā vietā iemitinājušies irši – redzēs, kā būs, kad tikšu līdz tai vietai.

Divos dīķos laižam zivis, bet ar zivsaimniecību nenodarbojamies. Kāds zivis zog – pēc skaita vajadzētu būt vairāk, bet nav. Varbūt tas ir zivju gārnis. Esam salikuši novērošanas kameras.”

Ģimene lēnu garu māju atjauno un iekopj dārziņus. Saimniece Undīne atzīst, ka šis esot pirmais gads un viņa daudz ko izmēģinot: „Ir plāns veidot nestandarta dārzu. Nāca pavasaris, un bija sajūta, ka rokas gribas ielikt zemē un sākt darboties. Veidoju augstās dobes, kurās stādīju kartupeļus un daudz ko citu. Šogad esmu iemācījusies daudz jauna un nākamgad dobes veidošu vairāk.”

Cerību māja kādreiz atradusies citā vietā blakus ceļam, bet vēlāk pārvietota tālāk. To ielenc meži, lauki un seno laiku celtnu drupas.

NESĀPĪGS KARIŅŠ

„Lāzertags ir interesants veids, kā pieaugušajiem un bērniem spēlēt kariņus. Ideja ir tāda, ka spēlētājiem izsniedz sensorus un ieročus. Stara uztvērējs, ko piestiprina pie galvas, notver no ieroča izšauto lāzera staru – tas ir ļoti nekaitīgs un nesāpīgs veids. Spēlei ir dažādi scenāriji un misijas. Apmēram hektāra laukumā vienlaikus var spēlēt desmit cilvēku,” skaidro uzņēmuma *Bara-*

ka Tag īpašnieks Raivis.

„Pāris gadu ar to nodarbojos pats. Braucu uz dažādiem pasākumiem, un ļoti iepatikās. Šeit ir liela teritorija, nezinājām, ko tajā darīt: nodarboties ar lauksaimniecību vai ar ko citu. Nopļāvām zāli, un radās ideja par lāzertagu. Hobijs apvienots ar nelielu peļņu. Kovida laikā ar to nedarbojamies pārāk cītīgi. Plāns ir nākamgad pieķerties nopietnāk.”

Upītēs bažījas, vai būs jāpārceļas

Sociālajai mājai *Upītes* vecais šiferis nomainīts pret metāla jumtu, mainīti arī logi un nesen pārmūrēti skursteņi.

Sociālās mājas *Upītes* iemītnieki ir neskaidrībā par savas dzīvesvietas saglabāšanu.

Kuldīgas novada domes attīstības komitejā runāts par to, ka šie dzīvokļi tiks atsavināti un iemītniekiem piešķirti citi. *Upīšu* ļaudis nav mierā ar šo faktu, tādēļ *Kurzemnieks* devās aprunāties.

JURĢI NAV VIENKĀRŠA LIETA

Visvairāk izbrīnīta ir mājas iedzīvotāja Ilze. Viņa stāsta, ka te ir četri iemītnieki. Viena kaimiņiene jau esot aizvesta uz Padures pagastu.

Māja būšot jāatstāj, jo esot avārijas stāvoklī, tomēr tā neesot tādā stadijā, ka brūk uz galvas. Ēkai nomainīts jumts un logi. „Šeit trīs reizes brauca būvinspekcija, kas ēku atzina par bīstamu. Nu, nav te tik traki! Salabotu dažas vietas, nomainītu kādu brusu, un viss būtu labi. Nav skaidrs, vai māju remontēs vai izliks mūs uz ielas un ēku izolīs. Kur mēs citur pie mājas dabūtu dārzu, siltumnīcu

vai malkas šķūni, kas visiem kaimiņiem te ir?” Ilze uzsver, ka te dzīvo 32 gadus.

Kaimiņš Vilnis jau ir cienījamos gadus, bet Ainars strādā netālaļā kokapstrādes uzņēmumā *Planka* un saka: attālums līdz darbam ir ļoti svarīgs. Ilze skaidro, ka esot lūgusi palīdzību dzīvoklī salabot pāris lietu, bet tas novedis pie būvvaldes: „Viss sākās tad, kad palūdzu, lai man palīdz salabot

griestus, kuros bija caurums jau no padomju laikiem. Kad bija vecais jumts, tajā vietā tecēja ūdens. Ja būtu zinājusi, ka aizies tik tālu, neko nebūtu lūgusi. Kur mēs paliksim? Katrs esam pa vienam. Mums nespēs nodrošināt dzīvesvietu tuvu darbam, mierā un klusumā. Nekas nav skaidrs – dzīvojam šeit kā uz pulvermucas. Par šo faktu visi esam šokā, jo pārvākšanās jau būs par savu naudu.”

Visi, kas bija atnākuši uz sarunu, vienbalsīgi piekrita, ka vēlas, lai mājā novērst problēmas un dzīvi var turpināt *Upītēs*, jo pārcelties uz jaunu vietu neesot tik vienkārši. Vilnis saka: elektrību esot saveduši kārtībā par savu naudu. Ilze piebilst: „Sociālajā mājā *Mazīvandē* uztaisīts tāds eiroremonts, ka prieks vien tur dzīvot! Šī ēka arī skaitās kā sociālā māja, bet te nekas netiek darīts.” Iedzīvotāji uzsver, ka ļoti liela problēma esot transports un uz *Īvandi* gandrīz nevarot nokļūt – ceļš jāmēro ar kājām. *Upīšu* iemītnieki ļoti vēlas turpināt dzīvot turpat, atzīstot, ka cīturi ir gatavi dzīvot tikmēr, kamēr māju saved kārtībā līdz drošam stāvoklim, ļaujot tur atgriezties pēc remonta.

VAI VISU IZŠKIRS SKAITĻI?

Pagasta pārvaldes vadītāja Anda Upleja komentē: „Par šo jautā-

jumu lems dome, to izskatīja arī attīstības komiteja. Pēdējā sēdē nepiedalījies, jo biju atvaļinājumā. Tad tika izskatīti jautājumi par īpašuma sakārtošanu dzīvošanai, un augusta vidū tas pārrunāts atkārtoti. Šobrīd iemītniekiem dzīvokļi nav jāatbrīvo.”

Kuldīgas novada pašvaldības nekustamo īpašumu nodaļas vadītājs Klāvs Svilpe skaidro, ka *Upītes* ir pašvaldības ēka, kas atrodas uz privātas zemes. „Tā ir sliktā stāvoklī un uz tādas robežas, ka dzīvošanai nav droša. To apsaimnieko *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP), kas pašvaldībai jautāja par darbiem ēkā. Problēmu novēršanai vajadzīgi lieli ieguldījumi. Lai situāciju izvērtētu, deputāti lūdza KKP sagatavot tāmi, lai ēku var atjaunot dzīvošanai. Tad, kad būs tāme, varēs pieņemt gala lēmumu, ko iesākt: vai lieli ieguldījumi ir ekonomiski vai īrniekus var pārvietot uz citu pašvaldības īpašumu.

Pagastos, kur īre dzīvokļiem nav liela, uzkrājuma mājām nav, un no īres maksas tas neveidojas. Grūti plānot kapitālieguldījumus bez iekrājuma. Līdzīga situācija bija ar ēku *Čiekuriņi* Mežvaldē. Skaitļi pasaka priekšā, ko ar īpašumu iesākt.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Vasaras iespaidu nav trūcis

Šogad vasara paspējusi piedāvāt plašu laikapstākļu klāstu, sākot ar saulainu jūniju, turpinot ar karstu jūliju un savu šovu noslēdzot ar diezgan lietainu augustu. Lietainajās dienās izdevās satikt pāris jauniešu un uzzināt, ko tad viņi paspējuši piedzīvot.

Gan peļņā, gan sportā

Vidusskolnieks **ROBERTS VĪTOLS**, kurš mācās Kuldīgā, bet dzīvo Kazdangā, lielāko daļu brīvlaika pavadījis strādājot, jo vēlējis nopelnīt pats savu naudu.

Robertu varēja sastapt Kazdangas muižā kā palīgstrādnieku. Viņa pienākums bija ravēt, uzturēt kārtībā ceļus, krāmēt malku, labiekārtot teritoriju. Vēl Roberts strādājis atrakciju parkā, kur bijis atbildīgs par kvadricikliem. Apmeklētājiem vajadzējis stāstīt par lietošanas un drošības noteikumiem. Spēku viņš ieguldījis arī lauku darbos, vācot siena ruļļus zemnieku saimniecībā. Nav trūcis arī izklaides. Strādājot atrakciju parkā, Roberts palīdzējis organizēt un pieskatīt kārtību kādā festivālā, kur satīcis sabiedrībā labi zināmo ceļotāju Žigi jeb Žigimantu Krēsliņu.

Roberts Vītols šovasar strādājis dažādus darbus, bet pietrūcis brīvības, iespējas darīt, ko sirds vēlas. Viņš vēlējis vairāk satikt draugus.

„Jāiestājas autoskolā. Tad nākamvasar nebūšu atkarīgs no autobusa un man būs lielāka brīvības izjūta.”

Brīvo laiku puisis neesot īpaši plānojis, tikai darbu. Viss noticis pēkšņi un *uz vietas*. „Reizēm man patīk neplānot. Tomēr, ejot gulēt, nākamās dienas darbus nedaudz apdomāju,” smejas Roberts.

Puisis nodarbojas ar vieglatlētiķi un cerējis tieši vasarā vairāk tikt uz sacensībām. Ziemā tādas iespējas nav bijis, un līdz pat pēdējam brīdim jūnijā viņš nav zinājis, vai vasarā tās maz būs iespējamās, tādēļ jau sarunājis darbu, kad uzzinājis:

tūlīt atsāksies treniņi. Sacensībām jūlijā tomēr izdevies sagatavoties. Tagad viņš mēģina atrast laiku treniņiem Kuldīgā vai Aizputē. „Treniņi ir labi, bet tas nav tas pats, kas trenēties sezonā,” neslēpj jaunietis.

Atpakaļ uz skolu puisis nevēlas. Lielas bažas radot neskaidrības ar ierobežojumiem. Nekā īpaši skolai neesot jāgatavojas, tikai jāsarunā kopmītnes, jānoskaņo sevi dzīvei tajās. Vēl jāiestājas autoskolā – līdz nākamajai vasarai plānots iegūt autovadītāja tiesības, lai vasarā var vairāk ceļot un redzēt pasauli. „Es nebūšu atkarīgs no autobusa, un man būs lielāka brīvības izjūta.”

Tāpat gribas arī nākamgad

Kuldīgas viešņa **JEVGĒNIJA STUMBRE** no Liepājas vasaru pavadījusi mājās, kā arī darbā viesu namā. Brīvajā laikā vecākiem palīdzējusi dārzā. Bet lielākais piedzīvojums bijusi sporta nometne, kurā viņa pati varējusi būt dalībniece.

Viesu namā rīkotas nometnes, kurās vajadzējis strādāt naktsmaiņā, lai skolotāji var atpūsties un bērni justos drošāk. Tad Jevgēnija uzkopusi koplietojamās telpas un uzraudzījusi bērnus, lai visi paliktu istabiņās un teritorijā būtu kārtība.

Prieks satikt gan jaunus, gan pazīstamus cilvēkus, piedzīvot citas emocijas, stiprināt fizisko sagatavotību.

„Esmu ļoti pateicīga, ka man pašai piedāvāja sporta nometni,” stāsta meitene. Viņa priecājusies satikt gan jaunus, gan pazīstamus cilvēkus, piedzīvot citas emocijas, stiprināt fizisko sagatavotību. Un neslēpj sajūsmu arī par diviem tetovējumiem, kurus vēlējusies jau no 14 gadu vecuma: „Četrus gadus gaidīju, kad būšu pilngadīga un beidzot varēšu tos uztaisīt.”

Jevgēnija neesot plānojusi ne to, ko darīs, ne vietu, kur strādās, ne cilvēkus, kurus satiks. Par to viņa priecājas, jo tad neesot stresa par mērķu sasniegšanu. Ļāvusi visam ritēt savā nodabā, ļaujot vaļu arī spontānām idejām.

Jevgēnija vēlējusies aizbraukt ceļojumā

Jevgēnija Stumbre Kuldīgā šovasar cimojusies diezgan bieži un šeit piepildījusi lielu daļu no spontānajām iecerēm.

un atpūsties, bet tas nav izdevies: „Es to nepārdzīvoju. Varēšu nākamajā gadā vai citās brīvdienās. Varbūt tā ir pat labāk.”

Mācības viņa gaida ar nepacietību un cer, ka visu gadu tās notiks klātienē. Mācīties mājās kļuvis vienveidīgi un nedaudz apgrūtināši, pietrūkstot tikšanās ar draugiem un skolotājiem. „Klātienē uztvert informāciju ir vieglāk,” viņa neslēpj. „Tomēr jūtu, ka atkal būs grūti iedzīvoties. Esam viens no otra atradinājušies. Tas būs tāpat kā pirmajā gadā, kad viens otru nepazinām.”

Nākamvasar viņa gribētu atkal būt tajā pašā nometnē, jo piedalījies vairākus gadus un šis gads bijis ļaudīgs. Tāpat gribētu atgriezties šīs vasaras darbavietā, jo tur viss kļuvis tuvs un pazīstams.

Vieni plāni izjaukti, citi atnāk paši

Kuldīdznieks **RALFS PĪPĪTIS** šovasar paspējis pastrādāt divās darbavietās, uz ārzemēm aizbraukt nav izdevies, taču jauno līderu nometne devusi vērtīgas atziņas.

Jūnijā, izmantojot pašvaldības projektu jauniešu nodarbinātībā, Ralfs strādājis kokapstrādes uzņēmumā, bet jūlijā ar Nodarbinātības valsts aģentūras atbalstu – restorānā *Jēkaba sēta*. Darba pieredze palīdzējusi iepazīt jomu, kurā viņš nākotnē nevēlētos strādāt. Par lielu ieguvumu puisis uzskata iespēju izkopt komunikācijas prasmes un attīstīt kritisko domāšanu.

Vasaru viņš sācis plānot jau maijā. Ar daudziem draugiem šis tas izdomāts, bet nav noteikts konkrēts laiks, un tad reizēm plāni pārklājušies. Liels palīgs esot plānu saraksts uz lapas, un katru reizi, kad kāds paveikts, tas izsvītrots. Tomēr vislabāk Ralfam patikušas spontānās idejas un draugu piedāvājumi.

„Saistībā ar to, ka man palika astoņ-

padsmīt un vasaras sākumā kabatā jau bija autovadītāja tiesības, gribēju daudz ceļot, bet, kad nolēmu, ka divus mēnešus strādāšu, daži plāni pajuka,” viņš atklāj. Ralfs vēlējis doties uz Stokholmu, bet epidemioloģisko ierobežojumu dēļ tas nav izdevies. Bet viņš uz visu skatās pozitīvi: „To, ko nespēju šogad, pārceļšu uz nākamajam gadam. Arī draugi ir ar mieru tā darīt.”

Par lielāko piedzīvojumu jaunietis uzskata nometni, kurā viņš kā mācekļis gatavots par nākamajam vadītāju. Ralfs uzskatījis, ka jauniešiem viņa vecumā nometņu klāsts ir tik mazs, ka nevar atrast to, kas patiesi interesētu, bet ar sociālo tīklu palīdzību nometne atradusi viņu. Puisis sapratis, ka tā būtu lieliska vasaras kulminācija. „Daudz jauna par sevi atklāju un ļoti ļoti pavadīju laiku,” secina Ralfs. Tur bijusi iespēja parādīt prasmes mūzikā, līdera lomā un saskarsmē ar dažāda vecuma cilvēkiem.

Augustā puisis beidzot darot visu, kas

viņam patīk. Rīti sākoties nedaudz vēlāk, un viņš cer, ka tas neatstās ietekmi uz skolas laiku, tagad izdodas vairāk būt kopā ar cilvēkiem, kas tuvi un nozīmīgi. Tiek atvēlēts laiks sportam un pastaigām. Ir izdevies pieķerties grāmām, kuras sen jau bijusi vēlme izlasīt. Liels notikums, kam viņš gatavojas nākamvasar, ir ceļojums pa Eiropu.

Nometnē varēja parādīt prasmes mūzikā, līdera lomā un saskarsmē ar dažāda vecuma cilvēkiem.

Mācību gads tuvojoties pārāk ātri. Atgriešanās skolas solā Ralfs gaidot ar nelielu neziņu, jo būs jāsāk 12. klase, kas beigās novedīs pie lielas izvēles – kur studēt.

„Bija patīams prieks kaut nedaudz iedvesmot bērnus izkāpt no komforta zonas,” tā Ralfs Pīpītis saka par to, ko piedzīvojis nākamajam vadītāju nometnē.

PASAULĒ

Kas tā par vietu? 30. kārtā

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Ostas pilsēta. Tā ir labi pazīstama ar savu jūras vēsturi un lielāko, pašu notiesāto uzcelto cietumu šajā kontinentā. Otrajā pasaules karā te bija lielākā zemūdens bāze dienvidu puslodē. Mūsdienās šī pilsēta ir atzīta un populāra ar labi saglabātajām Viktorijas un Edvarda laika ielu ainavām un notiesāto laika mantojumu, un tā ir pazīstama kā bohēmisks anklāvs ar plaukstošu mākslas un kulinārijas ainu. Tā ir arī mājvieta vienai no slavenākajām futbola līgām šajā valstī. Nosaukta kāda angļu jūras virsnieka, kapteiņa vārdā, kurš apgalvoja, ka šī rietumu piekraste ir Lielbritānijas teritorija.

Atbildi gaidām līdz 26. augusta 11.00, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

29. kārtas atbilde: Aošima, Japāna.

Pareizi atbildējuši: Gunta Folkmane, Ruta Orlova, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Indra Grandava, Gunita Rībena, Inese Midrijāne, Gunta Grundmane, Vilnis Bēniņš.

Konkursu atbalsta veikals *Cikāde*.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus jaunajā Kuldīgas novadā.

30. jautājums

Attēlā redzama Jaunatnes biedrības ēka Kuldīgā 1926. gadā. Kur tā atrodas?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz 26. augusta 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

29. jautājuma atbilde: Snēpeles baznīca.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Indra Grandava, Gunta Grundmane.

FOTOKONKURSS

Kas šajā attēlā ir citādāk? Atrodi neatbilstības!

Konkursu atbalsta

Atbildes līdz 26. augusta 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai fotoattēlu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstuļu kastītē.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Velta Višņevska, Indra Grandava, Ingars Neimanis, Gunta Grundmane.

ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 26. augusta 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Cik kilogramu smags ir Lēnu baznīcas restaurētais krucifikss?

Atbilde: Tālis Blanks Kuldīgā ražo dželatno (*gelato*) – itāļu gardumu.

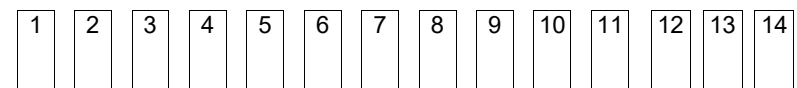
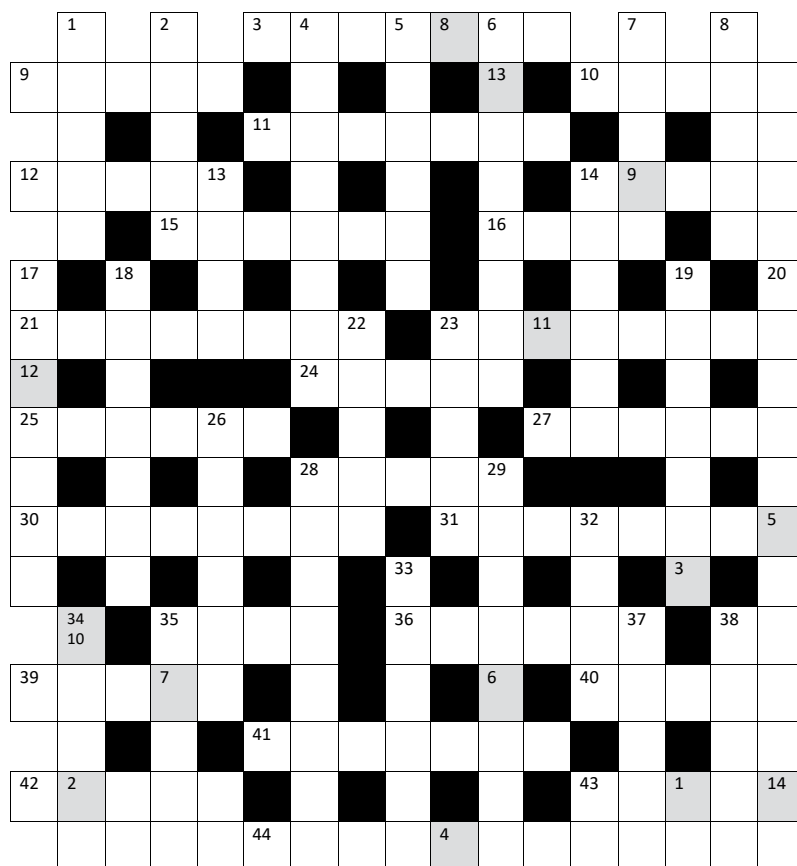
Pareizi atbildējuši: Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Maija Viļuma, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Indra Grandava, Gunta Grundmane.

Konkursu atbalsta veikals *Pindzele*.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Daina Skribane.

Risinājumu gaidām līdz 26. augustam.

Horizontāli. 3.Materiāls – saplucināta kokvilnas auduma pavedieni. 9.Plats, plāns cirvis tēsto kokmateriālu gatavošanai. 10.Masīvi, izturīgi saišu zābaki. 11.Nervu iekaisums. 12.Zodiaka zvaigznājs. 14.Drūzma, jūklis ar skaļu troksni. 15.Rāmītī iestiprināti diapozitīvi. 16.Nīlas pieteka. 21.Džomolungma. 23.Ostas pilsēta Austrālijas dienvidos. 24.Ostas pilsēta Mjanmā, Rakhainas apgabala centrs. 25.Sprogas. 27.Likt, novietot vertikālā stāvoklī. 28.Tēls V.Lāča romānā *Zvejnieka dēls*. 30.Raiņa memoriālais muzejs Preiļu novada Aizkalnes pagastā. 31.Sīkstulis. 35.Saliktnu daļa ar nozīmi *ārējs*. 36.Vēsturē – aprīņķis (Latvijā 17. un 18. gs.). 39.Dabas parādība. 40.Trotuārs. 41.Vietas, kur var iet (kam) pāri. 42.Vienģadīgi kāpostu dzimtas lakstaugi (parasti nezāles). 43.Karpu dzimtas zivs. 44.Nokaltis koks.

Vertikāli. 1.Lapu koks – Kanādas nacionālais simbols. 2.Latviešu režisora, literāta A.Miglas (dz. 1940) romāns *Dzintara...* 4.Dzidrs, violets vai purpursarkans kvarca paveids, pusedārgakmens. 5.Celtnes, kas īpaši iekārtotas mazgāšanās vajadzībām. 6.Pussala Eiropā starp Baltijas jūru un Ziemeļjūru. 7.Cilvēku grupa, ko cita grupa (ar līdzīgu uzdevumu) nomaina pēc noteikta laikposma. 8.Pilsēta Lietuvas ziemeļrietumos. 13.Tēls R.Blaumaņa lugā *Zagļi*. 14.Degt ar nelielu, spožu, sarkanu liesmu. 17.Poligrāfijā – iespiedburti, kuru augstums ir 16 punkti. 18.Musulmaņu garīgā skola. 19.Sirdsdarbības cikla daļa. 20.Decimāllogaritma daļa aiz komata. 22.Vertikālā celtnes daļa, kas balsta pārsegumu un norobežo telpas. 23.Pazemes ūdeņu izplūdes vieta. 26.Kūrortpilsēta Krimas piekrastes dienvidos. 28.Īpaši radīts satraukums, intereses sakāpinājums. 29.Tjurku tautām cienjami cilvēki. 32.Pasauleslavena gleznu galerija Florencē. 33.Paaugstināts psiholoģisks un fizioloģisks sasprindzinājums. 34.Slēgta tirgotāju, amatnieku vai nomnieku organizācija viduslaiku R-Eiropā. 35.Ar elpošanu saistītas raudas. 37.Zviedru rakstnieces Lāgerlēvas (1858–1940) vārds. 38.Ierīce masas noteikšanai.

Pareizā atbilde: METRONOSKOPS – instruments (medicīnā) vāji koordinētu acu kustību koriģēšanai ar ritiskas lasīšanas vingrinājumiem.

Atbildes

Horizontāli. 1.Rēbuss. 4.Bakamburis. 10.Ugunslöks. 11.Kadms. 12.Akins. 13.Ulanude. 16.Oslo. 17.Atkāpe. 18.Anika. 19.Naoss. 21.Ienadzis. 24.Acidisms. 28.Apusis. 29.Jūdze. 30.Dronga. 31.Īgņa. 34.Aresibo. 36.Hrami. 37.Imola. 38.Eskondido. 39.Skaistulis. 40.Seniti.

Vertikāli. 1.Raugupātis. 2.Bauda. 3.Salado. 5.Absalons. 6.Aulis. 7.Bokšits. 8.Radikālis. 9.Sesele. 14.Nakra. 15.Eseni. 17.Asni. 20.Asterokoki. 22.Novogroda. 23.Zupa. 25.Cieņa. 26.Imūns. 27.Asīrieši. 28.Agahans. 30.Dofins. 32.Ardons. 33.Vaiju. 35.Ibisi.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Velta Višņevska, Gunta Grundmane, Vilnis Bēniņš, Gunita Rībena, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete.

Atmiņējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuļu kastītē!

Uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu *Akcents*.

PĀRDOD

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briketes (135 EUR/paleta), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (40 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tāl. 26651831.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tāl. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tāl. 26544462.

Visu veidu **MALKU**. Tāl. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tāl. 20396500.

Skaldītu un šāļu **MALKU**. Tāl. 24877409.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tāl. 27885688.

Alkšņu **MALKU**. Tāl. 26383529.

Skaldītu **MALKU**. Tāl. 29254530.

Skaldītu un kluču **MALKU** krāmētā veidā, piegādi nodrošina. Tāl. 25607959.

Krāmētu **MALKU**, ātra piegāde. Cena – 110 EUR par skaldītu, 85 EUR par klučiem. Kravā 3 m³. Tāl. 26632723.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tāl. 29249578.

Svaigu **CŪKGAĻU** (svilinātu), min. daudzums – 1/4 (20 kg), 2,80 eiro/kg. Bez maksas piegāde. Tāl. 28890462.

UPESKALNI AB – sertificētu ziemas **KVIEŠU SĒKLU** 'KWS Malibu' C2. Tāl. 29120907.

Est mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumu laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora

307lv

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tāl. 20294598.

TRAKTORUS, PIEKABES un lauksaimniecības inventāru. Tāl. 25357742.

Pērku **TRAKTORUS**. Tāl. 25203776.

Nelielu **CIRSMU** materiālu ieguvei būvniecībai. Tāl. 28115501.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJĻOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA AIBI iepērk **LIELĻOPUS, JAUNĻOPUS, TEĻUS, JĒRUS, ZIRGUS**. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tāl. 20238990.

Vecos padomju laika **TRAKUS**. Tāl. 26277335.

Briežu **RAGUS**, brauc pakaļ. Tāl. 29886349.

GAIENES, MELLEŅES, BRŪKLEŅES Kuldīgā, tāl. 28925676; Ēdolē, tāl. 25366612. Transports pie klienta, tāl. 26284210.

GAIENES Skrundā. Tāl. 25321178.

VĒLAS ĪRĒT

2 pensionāri meklē **DZĪVESVIETU** ar malkas apkuri, var pieskatīt māju. Tāl. 29444153.

DAŽĀDI

Visu veidu **JUMTA** un **BŪVNICĪBAS** darbi. Tāl. 26844885.

SILTINĀM mājas ar ekovati, granulām un termoputām. Tāl. 26748235.

Tīrām, remontējam **AKAS**. Tāl. 20499788.

Tīra **AKAS**. Tāl. 27448331.

Moderna **ĀBOLU SULU SPIEŠANA** un pasterizēšana Kuldīgā. **MINIMĀLAIS** daudzums – 2 maiši ābolu. Pildīšana maisos ar krāniem: 3 l – 2,00 un 5 l – 2,60. Graudu iela 3H. Tāl. 28466573.

SULU SPIEŠANA ar paku presi, taisām dažādus *mix* jebkurā daudzumā. Nopērkamas arī sulas. Padures pagasta *Strujas*. Tāl. 26284210.

VAJADŽĪGI

SIA *Rajaks* (46102003750) – **STRĀD-NIEKI** kokzāģētavā fiziski smaga darba veikšanai. Darba samaksa pēc izpeļņas, sākot ar 650 eiro. Tāl. 26228651.

W SVEASKOG
BEZ MAKSAS attīra no krūmiem laukus un citas aizaugušas platības.
PĒRK zarus, cirsma atlikumus, šķeldojamo materiālu.
☎ 25 622 293 (Ārija)

Latviešu kino **DZIESMU SVĒTKI**

PIEDALĀS:
NORMUNDS RUTULIS • ANTRA STAFECKA
ANMARY • DAINIS SKUTELIS
JŪRIS KRISTONS • ANVARS GUDRAIS
MODRIS LAIŽĀNS • IVARS KĀLNĪNS

28. AUGUSTĀ 20:00 **KULDĪGAS ESTRĀDĒ**

BILĒTĒS PIEĻĀMĀS BILĒTĒS PARĀDĪZE

FIKO

PATEICĪBA

Paldies Kuldīgas Sv. Katrīnas draudzei, Kuldīgas 2. vidusskolas pedagogiem un tehnikajiem darbiniekiem, Kuldīgas Senioru skolai, firmai CSK Steel un visiem, kuri atnāca izvadīt mūžības ceļā Anitu Lauļu.

Dzīvesbiedrs, meita, dēli ar ģimenēm

LĪDZJŪTĪBAS

*Viss satīts nu kamolā ciešā,
Kur katrai dienai mežgls siets.
Tā pavediens tinies no dienas dienā,
Līdz mūžības sliekšnis sniegts.*
/M.Jansone./
Visdzīlākā līdzjūtība Ainai Cēderstrēmai,
meitu mūžībā aizvadot.

Dimanti

*Es visu atstāju jums –
Savas skumjas un prieku, kas bijis,
Savu darbu un domas,
Kas kopā šai dzīvē ar jums
Kā raibs dzīpars vijies.*
/V.Kokle-Līviņa./

Skumju brīdī esam kopā un izsakām visdzīlāko līdzjūtību skolotājai Ingai Pūcei, māmiņu mūžībā pavadot. Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas kolektīvs

*Pār tavu sirdi un darbīgo mūžu
Zemes māte nu villaini segs.*
/N.Dzirkale./
Izsakām līdzjūtību MARIJAS PŪCES tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot. Vilgāles sākumskolas kolektīvs

*Lai sapnis balts viņas dvēselī aijā
Un klusais miers ar saviem spārnēm
sedz.*
/Ā.Elksne./
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību piederīgajiem, MARIJU PŪCI mūžībā pavadot. Atvaru mājas iedzīvotāji

*Laiks apstājas ar skarbu piesitienu –
Nav rītdienas, ir tikai vēju balss.
Un kādai mīļai, labai sirdij
Nekad vairs nesāpēs, ne arī sals.*
/N.Dzirkale./
Izsakām līdzjūtību Mārim Pūcem, māmuļu smiltainē izvadot.

Kulši

*Māmuliņ, par tavu mūžu
Šodien klusi paldies sakām.*
/A.Svētiņa./
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Mārim Pūcem un pārējiem tuviniekiem, no māmuļas atvadoties. SIA *Palletteries* kolektīvs

*Baltie bērzi, šalciet klusi,
Sveiciet tālos apvāršņus.
Teva sirds ir aprimusi,
Čaklās rokas mierā dus.*
/J.Sirmbārdis./
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Ilonai Kesterei, tēti mūžībā pavadot. Kuldīgas novada pašvaldība

*Dusi saldi, mīļo māmiņ,
Mūža miegs lai tev ir salds.
Auklēs tevi rasas rīti,
Ziedi klās un sniedzīņš balts.*
/A.Krūklis./
Visdzīlākā līdzjūtība RIGMORAS tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot. Bijušās kolēģes: Dace, Ausma, Daina, Gunta, Austra

*Daudz ir Dieva dārzos ziedu,
Pacel acis: gaisma mirdz.
Tomēr skaistākais no visiem –
Mātes svētums, mātes sirds.*
/V.Mora./
Aijuk, izsakām visdzīlāko līdzjūtību tev, mammu zaudējot. Vārmes klasesbiedri

*Ziemeļi, pieklusti šobrīd mazliet,
Balts cilvēks uz baltu mūžību iet.*
/V.Aizupe./
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Dacei Raikstiņai, brāli zaudējot. Alsungas vidusskolas skolotāji un darbinieki

*Tai tālajā pļavā, kur atmiņas zied,
Tur mani jūs vienmēr satiksiet.*
/I.Rudene./
Visdzīlākā līdzjūtība Rudītei, mīļu cilvēku mūžībā pavadot. Biruta, Silvija, Tatjana

DERMATOLOGS KULDĪGĀ

15. SEPTEBRĪ

KULDĪGAS SLIMNĪCĀ, AIZPUTES IELĀ 22 KONSULTĒS UN PIENĒMS PACIENTUS ĀRSTE:

 VESELĪBAS CENTRS 4

Dr. VITA PRIEDĪTE
"Veselības centrs 4" filiāles
"Dermatoloģijas klīnika"
dermatoloģe.

www.vc4.lv

CENAS:

Dermatologa konsultācija: **35 EUR**
Optiskā

dermatoskopija: **10 EUR**

Pieraksts pa tālr.: **27 866 655**

darba dienās
9:00-17:00

KURZEMNIEKU
SEPTEMBRIM

VAR ABONĒT:
 līdz 27. augustam

- pastā, pie pastniekiem,
- redakcijā un

www.abone.pasts.lv
 (ietaupot 1,50 eiro).

Gertrūdes
 ielas teātra
viesizrādes
 Ventspilī

Koncertzāle LATVIJA
Nasing spešal
 4. septembris
 plkst. 18:00

Teātra nams JŪRAS VĀRTI
Malkas ceļi
 5. septembris
 plkst. 16:00

Billetes: BILEŠU PARADIZE, LATVIJA

10% atlaide – Drauga kartes īpašniekiem, 3+ ģimenes kartes īpašniekiem, pensionāriem, cilvēkiem ar invaliditāti un viņu asistentiem.

Muzikālie jumti

(Sākums 1. lpp.)

Alberta Dintera teksts un foto

Kuldīgas dīdžeju apvienība *Zero Defect* sestdien par godu savai 20. gadadienai dažādus deju mūzikas žanrus atskaņoja no pilsētas ēku jumtiem.

Galvenais pasākums notika mākslinieku rezidences kafejnīcā *Venta*. Tur pārsteigumu sarūpēja DJ LB (Lauris Bērziņš), kura atskaņoto mūziku papildināja Līgas Aleksandras Jāvāldes saksofona spēle.

Pirmā uzstāšanās vieta – jumts uz ēkas Pilsētas laukumā 4. Artūrs Oliņš, Ģirts Immers, Ģirts Štrāls, Armands Liepnieks, Kaspars Skude un Zane Apse pierēgulē aparāturu.

Glābšanas stacija Mārtiņsalā. Pirmā, bet, cerams, ne pēdējā reize, kad uz tās jumta skan mūzika. Pie pulsts DJ LB (Lauris Bērziņš), kura darbošanos iemūžina Skrundas TV operators Alans Perševics.

Gatavošanās trešajam setam. Priekšplānā DJ Phraze (Artūrs Oliņš), kurš bija atbildīgs, lai visu dīdžeju uzstāšanos var vērot tiešraidē feisbukā. Labajā pusē – DJ Egojako (Egons Jākobsons) noskaņojas darbam rezidences kafejnīcas *Venta* tornī.

Pasākuma organizators DJ Hadge (Ģirts Immers) piesēdīs uz Kuldīgas tiesas kāpnītēm dienas plānus pārrunāt ar citiem dalībniekiem.